

Pridiga
Williama Marriona Branham
“... v dneh glasu ...” Raz. 10,7

Sardska cerkvena doba
Razlaga sedmih cerkvenih dob

Uvod

Izredna služba Williama Branhama je bil odziv Svetega Duha na svetopisemske prerokbe iz Malahije 4,5-6, Luka 17,30 in Razodetja 10,7. To poslanstvo je vrhunec mnogih drugih prerokb Svetega pisma po vsem svetu ter nadaljevanje dela Božjega Duha v tem zadnjem času. To poslanstvo je bilo prerokovano v Svetem pismu, da pripravi ljudi za drugi prihod Jezusa Kristusa.

Molimo, da bi natisnjena Beseda postala zapisana v vašem srcu, ko v molitvi prebirate to sporočilo.

Zvočne in prepisane različice so kot 1100 pridigami, ki jih oznanja William Branham, so na voljo za brezplačno nalaganje in tiskanje v več jezikih na naslovu

www.messagehub.info

Veprav so bili vloženi vsi napor, da se zagotovi zanesljiv prevod, se za najbolj natančen posnetek pridige obrnite na izvirno angleško avdio datoteko.

To delo je mogoče kopirati in razdeljevati tako dolgo, dokler je kopirano v celoti in se ne sme spreminjati, deli se brezplačno.

boš, a jaz se Ti bom odzval: zaželel si boš dela Svojih rok.« Veliki Pastir kliče Svoje ovce po imenu. Božji ustvarjalni glas jih kliče iz prahu, oziroma menja atome tistim, ki niso umrli. To je vzetje. To je velika svatbena večerja Jagnjeta in Njegove neveste.

Toda vzetje ni edini poziv iz spiska. V času drugega vstajenja na sodbi velikega belega prestola bodo imena priznana pred Očetom in Njegovimi angeli. Torej, od tistih ki vedo, mi je bilo rečeno, da je najbolj mili zvok loveškemu ušesu zvok imena te osebe. Kako ljudje želijo, da se njihova imena javno omenjajo. Kako ljubijo pohvalo. Toda noben zemeljski glas ne bo nikoli izgovoril vašega imena tako milo, kot Božji glas, če je vaše ime v Knjigi življenja in če ostane v njej in bo odkrito pred svetimi angeli. Kakšen dan bo to, ko bomo slišali Jezusa, ki pravi: »Oče, oni so priznali Moje Ime pred ljudmi v dneh svojega zemeljskega romanja. Sedaj bom Jaz priznal njihova imena pred Tabo in vsemi nebeškimi angeli.«

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.« Še enkrat je Duh govoril. Še enkrat smo pregledali poročilo o tem, kaj je Duh povedal še eni dobi. In ugotovili smo, da je poročilo pravilno. Še ena doba je minila in vse se je izpolnilo natanko tako, kot je On dejal, da se bo. Kakšna tolažba je to nam, ki upamo da bomo v nevesti poslednjega dne, ker to spodbuja naša srca, da skačemo od veselja, ker je On zvest in bo izpolnil vsako Svojo obljubo. Če je On bil zvest in resničen tistim iz sardske dobe, potem je On ravno tako zvest v tej naši dobi. Če jih bo On s svojo milostjo in močjo sprejel in jim dal priznanje, potem bo tako tudi z nami. Pojdimo torej k popolnosti in se srečajmo z Gospodom na nebu in bodimo za vedno z Njim.

Sardska cerkvena doba

Razodetje 3, 1-6

»Angelu Cerkve v Sardah piši:

»To govori On, ki ima sedem Božjih Duhov in sedem zvezd. Vem za tvoja dela: imaš ime, da si živ, a si mrtev. Zbudi se in okrepi, kar je še ostalo in je na tem, da umre, saj nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred mojim Bogom. Spomni se torej, kako si prejel in slišal, drži se tega in se spreobrni. Če pa se ne zbudiš, pridem kakor tat in nišne boš vedel, katero uro pridem k tebi. Vendar imaš v Sardah nekaj imen tistih, ki niso umazale svojih oblakov. Te bodo hodile z Menoj v belem, ker so tega vredne. Kdor zmaga, bo tako obložen v belu oblaku. Njegovega imena ne bom izbrisal iz Knjige Življenja, ampak ga bom priznal pred Svojim Očetom in pred Njegovimi angeli. Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.««

SARDE

Mesto Sarde je bilo glavno mesto antine Lidijske. Izpod oblasti lidijskih vladarjev je prešlo v perzijske roke, od njih pa k Aleksandru Velikemu. Oropano je bilo s strani Antioha Velikega. Pergamski kralji so uspeli zavladati nad mestom, dokler ga niso zavzeli Rimljani. V času Tiberija je bilo opustošeno zaradi potresov in kuge. Danes je kup ruševin in je nenaseljeno.

V trgovskem smislu je bilo to mesto zelo pomembno. Plinij je dejal, da je bila tukaj izumljena večina barvanja volne. Bilo je središče barvanje volne in tkanja preprog. Na tem področju se je nahajala znatna količina srebra in zlata in pravijo, da so bili tukaj kovani prvi zlati kovanci. Prav tako je imelo tržnico s sužnji.

Religija tega mesta je bila neisto proslavljanje boginje Kibe. Še danes lahko vidimo masivne ruševine templja.

Spomnili se boste, da sem v pergamski dobi omenil, da je babilonska zasnova »matere in sina« poznana kot Semiramida in Ninus, postala Kibela in Deoiz iz Azije. Lastnosti, ki so bile dane tema dvema božanstvoma, so neverjetno usklajene, če bi jih opazovali eno zraven druge.

On je bil bog sonca in ona boginja meseca.

On je bil gospodar neba, ona kraljica neba.

On razodeva dobroto in resnico, ona blagost in milost.

On je posrednik, ona posrednica.

On ima ključ, ki odpira in zapira vrata nevidnega sveta, a ona z identičnim ključem dela isto.

On je kot sodnik mrtvih, ona kot tista, ki mu stoji ob strani.

On je bil ubit, je vstal in šel v nebesa, njo je tja v telesu odnesel sin.

Torej, v Rimu je temu istemu bogu bil dan naziv našega Gospoda: on je imenovan Božji Sin, medtem ko je ona imenovana Božja mati.

To je tisto, kar smo odkrili dale nazaj v ostalih dobah, kjer je bil koncept »matere in sina« postavljen v takšen presenetljiv medsebojen odnos. Bodite sedaj pozorni na to, da je ravno tako bilo v Babilonu, kjer je slavljenje sina pri elo upadati, a aš enje matere narašati in s tem je za ela dobesedno prevzemati sinovo mesto. V tej dobi vidimo, da je sardsko proslavljanje bilo proslavljanje ženske. Vendar samo Kibele in ne Kibele ter Deoiusa. Mati je popolnoma prevzela sinovo mesto in bila obdarjena z zaslugami Božanstva. Ni drugega ni potrebno, kot se sprehoditi skozi njene razlike nazive in se spomniti krasnih lastnosti, ki jih je rimska cerkev dala Mariji, da bi se razumelo, od kod izvira religija te dobe.

Medtem ko sem raziskoval proslavljanje Kibele, sta mi v o i še posebno padle dve stvari. Prvo je bilo dejstvo, da je ona nosila klju podobno kot Janus, kar ji je dalo isto avtoriteto, kot Janusu (klju neba in zemlje in skrivnosti) in drugo je bilo dejstvo, da so se astilci bi ali, dokler iz njihovih teles ni pritekla kri, kar dandanes pravzaprav delajo katoliki, ki mislijo, da s tem trpijo za Gospoda.

Prva prava prekinitev s papeškim Rimom v tej dobi, ki je v tem asu pravzaprav cvetel, je nedvomno povzročila, da prerokinja Jezabela okrepi in poudari svojo doktrino marijanstva v nasprotju z odločnim odporom protestantov, ki so zanikali kakršenkoli njen delež v odrešenjskem na rtu, razen od Boga dane milosti, da je bila kot devica izbrana za rojstvo otroka. Medtem ko je Luther pojasnjeval doktrino opravičenja po veri, so se oni držali del, pokore, molitve in drugih sredstev, ki niso v skladu s Pismom. In medtem ko so osvobojeni kristjani slavili Sina, so rimskokatoliški verniki pove ali svoje oboževanje Marije, dokler ni v dvajsetem stoletju (v nasprotju z ve ino visoko situiranih rimskih teologov) papež Pij dobesedno povzdignil Marije do gloriifikacije v vstalem telesu. Ta doktrina je v popolnosti babilonska doktrina sina, ki nese svojo mater v telesu v nebesa.

Ni udnega ni, da ta peta doba gre skupaj z drugimi dobami in tako bo nadaljevala še naprej, dokler ne bo končala v ognjenem jezeru, kjer so ne istnica in njeni otroci ubiti v drugi smrti. Tukaj je to marijanstvo, proslavljanje Kibele. Mimogrede, ali ste vedeli, da je Kibela bila Astarta, kateri je bila Jezabela duhovnica in je z razvratnimi obredi, ki jih je vodila, povzročila, da se Izrael spotakne? Da, to je bila ona v Svetem Pismu.

pomeni, da Jezus ni vedel za njih. Njegova vsevednost to izključuje. Temve oni niso bili predvideni kot v nevesti, niti niso bili predvideni kot med pravi nima drugega vstajenja. Niso prinesli sadu (ker so bili izven Besede – niso ostali v njej) in zaradi tega so bili obsojeni na smrt. In zatem, kot smo predhodno pokazali, obstajajo tisti, ki so se zavzeli za nevesto in ji bili v pomoč in tolažbo. Njihova imena so ostala v Knjigi življenja in gredo v ve no življenje. In navsezadnje so tudi takšni kot je faraon, katerih imena niso nikoli bila v Knjigi življenja in so prav tako vrženi v ognjeno jezero.

Torej, zrno pšenice, ki je postalo bilka primerna za žetev, je zapis cerkve. In tako kot celotna pšeni na bilka ni pšeni no seme in kot se pri žetvi ne uporabi celotna rastlina, je tako s cerkvijo – celotna cerkev ni nevesta, niti ji ni v celoti dano ve no življenje, temve je v žitnico bil zbran DEL nje, a DEL nje je ohranjen, da bi lahko vstopil v ve no življenje v drugem vstajenju in DEL nje, ki je prištet med pleve, je bil sežgan v ognjenem jezeru. In to je to no to, kar sta povedala Janez Krstnik in Jezus, ker je Janez dejal, da bo pšenica zbrana v žitnico, a pleve sežgane. Jezus je dejal: »Zvežite ljujko in potem zberite pšenico.« Ekumensko gibanje bo zvezalo skupaj cerkvene ljujke, ker mora biti PRVO zvezana ljujka in eprav je njen konec sežig, ni sežgana v asu svojega povezovanja, temve je ohranjena za kasneje, kar je na koncu tiso let, oziroma ob drugem vstajenju. Toda takrat, ko je ljujka zvezana, se lahko zgodi vzetje in tako se bo tudi zgodilo, nekako v asu med povezovanjem ljujke in odkrivanjem antikrista. Potem bo prišel dan, ko bodo VSI stali skupaj, kot se to vidi v Danielu. Tam bo Kralj s Svojo nevesto, a pred njima bodo množice, ki jim bo sojeno. Da, VSI so tam. Vse knjige so odprte. Narejen je kon ni razpored VSEH. Žetev je resni no zaklju ena. Knjige, ki so bile odprte, so sedaj zaprte.

In da to temo v tem asu zaključim, mi dovolite, da se sklicujem na izjavo, dano na za etku, v kateri sem dejal, da noben verz iz Pisma ne govori, da Gospod SEDAJ sestavlja zapis imen. To je v resnici tako. Toda obstaja tekst v Pismu, ki kaže na bodo e sestavljanje. Nahaja se v 87. psalmu. Ta psalm govori o Gospodu, ki zapisuje imena vseh tistih, ki so rojeni na Sionu. V nobenem primeru se ne more predpostaviti, da mora Bog akati do konca dobe ali tega asovnega obdobja, v katerem se ukvarja s Sionom, da bi vedel, kdo vse bi lahko bil rojen na Sionu. Zopet, to bi izključevalo vsevednost. On zagotovo ve, kdo vse je vklju en v to število. Toda, kolikšno je? Ali ni to enostavno spremenjen spisek, kjer Bog preprosto postavlja v novi zapis tista imena, ki so ostala po drugem vstajenju in so se nanašala na Sion? Zagotovo, to je to.

»Ampak ga bom priznal pred Svojim O etom in pred Njegovimi angeli.« Pozivanje spiska na nebu. » e lovek umre; ali bo ponovno oživel? akal bom vse dni svojega življenja, dokler ne pride moja sprememba. Klical me

Toda, kot je pšeni no seme moralo imeti nosilec, da lahko prinese pomnoženo pšeni no seme, tako je tudi morala obstajati cerkev, ki je bila nosilec Kristusovega življenja. Tako kot so listi, steblo, resice in luš ine bili nosilci za seme, toda NE seme samo, tako je cerkveni kolektiv skozi dobe bil nosilec resni nega SEMENA, eprav ni bil Seme. Zato lahko re emo, da je Knjiga življenja CELOTNA PŠENI NA bilka.

Pojdimo še enkrat skozi to. Tukaj je originalno seme, ki je bilo posajeno. Prineslo je list. To še ni bilo to. Prineslo je steblo. Tudi to še ni bilo to. Potem prihajajo luš ine, v kateri se mora oblikovati pšenica. To še vedno ni to. Pojavijo se resice. ZATEM NA TE PESTI E PADA PELOD. DEL TE BILKE JE OŽIVLJEN. NEKAJ OD TEGA ORIGINALNEGA SEMENA, KI SE JE POVZPELO SKOZI OSTANEK BILKE, SE PRETVARJA V SEME. Zakaj celotna bilka ni odšla v seme? Zato, ker je bila ustvarjena s tem namenom. Samo del te bilke se lahko vrne, da bi bilo seme, ker je samo del te PŠENI NE BILKE, PŠENICA VE NEGA ŽIVLJENJA.

Vi imate popoln tip tega v Izraelu, ko je zapuš al Egipt. Izšlo je približno dva milijona ljudi. VSI so pobegnili skozi žrtveno kri. VSI so bili krš eni v Rde em morju, VSI so vstali iz vode in se veselili v manifestacijah Svetega Duha in blagoslovih, VSI so jedli hrano angelov, VSI so pili iz skale, ki jih je spremljala. Toda, razen majhne peš ice, niso bili ni drugega kot nosilci otrok, ki so morali priti za njimi in vstopiti v kanaansko deželo. Ves Izrael NI Izrael. In vsem, razen neznatne manjšine, so imena bila izbrisana iz Knjige življenja.

Isto imamo ravno danes v cerkvi. Imena bodo izbrisana iz Knjige življenja. Niti eno ime pa ne bo izbrisano iz Knjige ve nega življenja, ker je to drugi zapis, eprav vsebovan v Knjigi življenja. PRI EVANJE PA JE V TEM: BOG NAM JE DAL VE NO ŽIVLJENJE IN TO ŽIVLJENJE JE V NJEGOVEM SINU. KDOR IMA SINA – IMA (VE NO) ŽIVLJENJE; KDO NIMA SINA – NIMA (VE NEGA) ŽIVLJENJA. A tisti, ki imajo to življenje, so bili v NJEM pred stvarjenja sveta. BILI SO IZBRANI V NJEM PRED STVARJENJEM SVETA. To VELIKO KRALJEVSKO SEME Jezus Kristus je bil posajen (je umrl) in to življenje, ki je bilo v Njem, se je povzpelo skozi pšeni no bilko in se reproducira v množtvu pšeni nih semen, v njih je isto življenje in so kot Original, ker so po Duhu originalna.

Sedaj lahko vidimo, zakaj odkupljeni (originalni lastnik jo je kupil nazaj) nevesti (ona je bila v Njem, kot je bila Eva v Adamu) njena »imena lanov« nikoli ne morejo biti odstranjena iz zapisa. Ona je del Njega. Ona je na prestolu. Nikoli ne more biti sojena. Vsak v nevesti je lan Njega, a On ne izgubi niti enega. Toda temu ni tako, kar se ti e »vseh« v Knjigi življenja. Med njimi so celo takšni, kot je Juda itd., ki imajo DELEŽ v zapisu, vendar so njihova imena odstranjena. Lahko vidimo tiste, ki pridejo v poslednjih dneh in potem ko so storili udovita dela, bo Jezus dejal, da jih ni nikoli poznal. To ne

Sardska, oziroma peta cerkvena doba, je trajalo od 1520. do 1750. leta. Ta doba se običajno imenuje doba reformacije.

GLASNIK

Glasnik v tej dobi je najbolj znani glasnik izmed vseh dob. To je bil Martin Luther. Martin Luther je bil briljanten u enjak blage narave. Ko je študiral, da bi postal odvetnik, ga je dolgotrajna bolezen in smrt tesnega prijatelja spodbudila, da se glede duhovnega stanja svojega življenja zresni. Vstopil je v avguštinski samostan v Erfurtu 1505. leta. Tam je študiral filozofijo in tudi Božjo Besedo. Živel je življenje najstrožje pokore, toda vsa zunanja dela niso mogla pregnati njegovega ob utka greha. Dejal je: »Mu il sem samega sebe do smrti, da bi sklenil mir z Bogom, toda bil sem sam v temi in ga nisem našel.« Generalni vikar njegovega reda, Staupitz, mu je pomagal dose i razumevanje, da bo njegovo odrešenje moralo biti izkušnja notranjega dela in ne rituala. S to spodbudo je še naprej iskal Boga. Kasneje je postal duhovnik. Toda še vedno ni bil rešen. Postal je navdušen in globokoumen prou evalec Besede in velikih obstoje ih teoloških del. Bil je iskan kot u itelj in pridigar zaradi svojega globokega znanja in velike iskrenosti. Da bi izpolnil zaobljubo, ki si jo je dal, je odšel v Rim. Tam je videl neplodnost naloženih del s strani cerkve, ki bi morala prinesti odrešenje in v srce ga je zadela Božja Beseda: »Pravi ni bo živel iz vere.« Ob njegovi vrnitvi domov, je njegov um preplavila evangelijska resnica tega svetopisemskega citata in bil je osvobojen od greha in rojen v Božje kraljestvo. Kmalu zatem je bil povišan v doktorja teologije in postavljen v službo, »da vse svoje življenje posveti prou evanju in da zvesto razlaga in brani Sveto Pismo«. On je delal to s takšnim u inkom, da je njegovo srce in srca tistih, ki so bili okrog njega, bila globoko zasidrana v Besedi resnice. Beseda je hitro prišla v odprt spor z zlorabami cerkvenih verovanj in doktrin.

Ko je Leon X postal papež in je John Tetzel prišel prodajat odpustke za greh, Luther ni imel druge izbire, kot vstati proti temu nauku, ki je v nasprotju s Pismom. Najprej je proti temu grmel s prižnice, a zatem je napisal svojih 95 znanih tez, ki jih je 31. oktobra 1517. leta z žebli pritrldil na vrata grajske cerkve.

V kratkem asu je bila Nem ija v plamenu in za ela se je reformacija. Vedeti morate, da Martin Luther ni bil edini, ki je protestiral proti rimskokatoliški cerkvi. On je bil samo eden izmed mnogih. Mnogi so zanikali papeško samododeljeno trajno svetovno in duhovno mo . Celotno med nekaterimi papeži so se izvajale manjše za asne reforme. Da, obstajali so

mnogi drugi, ki so pri eli sprožati vprašanja, toda v primeru Luthra je Božji as dozorel za nedvomen premik, ki bo za etek obnove cerkve, do izlivanja Svetega Duha mnogo kasneje.

Torej, Martin Luther je bil tenko uten, z Duhom izpolnjen kristjan. Nedvomno je bil lovek Besede, ker ne samo da je imel globoko strast, da jo prou uje, temve da jo naredi dostopno vsem, da bi vsi mogli živeti po njej. Prevedel je Novo Zavezo in jo dal ljudem. Sam je opravil to naporno delo in popravljajl odlomke tudi do 20 krat. Potem je okrog sebe zbral skupino hebrejskih u enjakov, med katerimi so bili Judi in prevedel Staro Zavezo.

To veliko Luthrovo delo je še vedno delo, na osnovi katerega so zasnovana vsa naslednja Pisma v Nem iji.

Bil je mo an pridigar in u itelj Besede in je posebno v svojih prvih letih javne izpostavljenosti vztrajal, da je Beseda edini kriterij. Zaradi tega je bil proti delom kot sredstvu odrešitve in krstu kot sredstvu obnove. Pou eval je posredništvo Kristusa mimo loveka, tako kot je bila izvirna in binkoštna koncepcija. Bil je lovek predan molitvi in se nau il, da koliko ve dela je moral opraviti in koliko bolj je bil obremenjen s asom, je še ve svojega asa dal Bogu v molitvi, da bi zagotovil zadovoljive rezultate. Vedel je, kaj pomeni boriti se s hudi em in pravijo, da se mu je Satan vidno prikazal, a je vanj vrgel rnilnik in mu ukazal, naj odide. Naslednji sta prišla k njemu dva fanatika in ga nagovarjala, da se jima pridruži v preganjanju vseh duhovnikov in Svetega Pisma. Razsodil je, kakšen duh je bil v njiju in ju odgnal.

O doktorju Martinu Luthru je v Sauerovi zgodovini, zvezek 3, na 406. strani zabeleženo, da je bil »prerok, evangelist, govornik v jezikih in razlagalec v eni osebi, obdarjen z vsemi devetimi darovi Duha«.

To, kar je spodbudilo njegovo srce po Svetem Duhu in kar je bil mali zeleni poganjek, ki je ozna eval, da se resnica vra a v cerkev, prav takšna kot je bila znana na Binkoštih, je bila doktrina opravi enja: odrešenje po milosti, oddvojeno od del. Priznam, da doktor Luther ni samo veroval in pridigal zgolj opravi enja, vendar je to bila njegova glavna tema, kot je v resnici tudi morala biti, ker je to osnovna doktrina resni ne Besede. On bo vedno poznan kot instrument v Božji roki, ki je oživel to resnico. Bil je peti glasnik, a njegovo sporo ilo je bilo: »PRAVI NI BO ŽIVEL IZ VERE.« Zagotovo priznavamo, da je on vedel in pou eval, da moramo rasti v veri. Njegovo udovito razumevanje suverenosti, izbiranja, vnaprej dolo enosti in drugih resnic kaže, da je bil velik lovek v Besedi. Pa vendar ponovno pravim, kot tudi zgodovinarji, da ga je Bog uporabil, da ljudem prinese Božje merilo proti delom: »Pravi ni bo živel iz vere.«

Torej, kot sem vam že omenil, so to dobo zgodovinarji poimenovali obdobje reformacije. To je popolnoma to no. To je tudi bilo. Moralo je biti, ker je Martin Luther bil reformator, ne prerok. Torej, vem da ga zgodovinska

ne morejo biti izbrisana, ker so to imena Njegove neveste, potem mi to moramo sprejeti. In e prav tako pravi, da obstajajo tisti, katerih imena so vstavljena v spisek Knjige Življenja, a so v Božji vsevednosti morali pasti in morajo njihova imena biti odstranjena, mi to moramo sprejeti. In e obstajajo tisti, katerih imena NIKOLI niso bila vstavljena v zapis življenja, moramo to prav tako sprejeti. In e obstajajo tisti, ki bodo vstopili v ve no življenje po sodbi belega prestola samo na temelju tega, ker so bili dobri in dobrotljivi in pravi ni do Božjih izbranih, ki niso njihovi bratje, potem ne moremo, da tega ne bi sprejeli. KAJTI, KDO POZNA GOSPODOV UM, DA BI GA POU IL? Bodimo Mu raje podložni v veri, ki je naš O e in življenje.

Da bi to temo še jasneje razumeli, bi bilo modro, da bi ji pristopili s stališ a cerkve skozi dobe. Vse do sedaj smo razmišljali v smislu odstranitve imena posameznika. Sedaj ne želim analizirati posameznikov, temve skupine, predstavljene v cerkvi. Da bi to storili, bomo primerjali cerkev skozi dobe s pšeni no bilko. Pšeni no zrno je posejano s ciljem, da se eno zrno pšenice reproducira in pomnoži skozi dolo eni proces v odrejenem asovnem obdobju. To seme bo umrlo, toda v umiranju se bo življenje, ki je bilo v njem, dvignilo v bilko, ki bo po svoji strani prinašalec in nosilec tega življenja, ki se mora vrniti k originalu v pomnoženi obliki. Jezus, veliko Kraljevsko Seme je umrl. On brez primerjave, ki je življenje cerkve, stoji sredi cerkve skozi vseh sedem cerkvenih dob, dajajo svoje življenje cerkvi (nosilcu ali prenašalcu) s ciljem, da bi bilo vso Njegovo življenje reproducirano v telesih, kot je Njegovo ob vstajenju. Ravno v asu vstajenja bo Kraljevsko Seme videlo mnogo kraljevskih semen, kot je Njegovo in oni bodo takšni kot On, ker Janez govori: »Mi bomo kakor On«. To je to, na kar je Janez Krstnik usmerjal našo pozornost, ko je dejal, da bo Jezus zbral žito v žitnico. To je bilo vstajenje, v katerega so vstopili odkupljeni, ki so bili izbrani za ve no življenje.

Torej, zapis o tem pšeni nem steblo, katerega cilj je reproducirati originalno seme v pomnoženi obliki, je KNJIGA ŽIVLJENJA. Ponavljam, zgodovina ali zapis te pšeni ne bilke je Knjiga življenja, od katere je del te Knjige življenja, ZAPIS VE NEGA ŽIVLJENJA. (Oddelek Knjige življenja.) To se prepri ljivo vidi iz prou evanja pšeni ne bilke. Posejano je golo seme. Kmalu se pojavi list. Toda to še ni pšenica. Zatem zraste v steblo. To še ni pšenica. Tam je življenje, toda pšenice še ni. Zatem se na koncu stebela pojavi mali cvetni klas, ki poganja resice. Še vedno je pšeni na bilka, toda v njej še ni pšenice. Zatem je bilka oprášena in vidimo rast ovojnice. Mo no je podobna pšenici, toda to še ni seme. Šele zatem se v tej luš ini oblikuje pšenica. Sedaj se je vrnila v to obliko, kar je bila v izvoru. Tedaj se dozorela pšenica požanje.

Jezus Kristus je umrl. Dal je svoje življenje. To življenje se je moralo vrniti na cerkev in prinesiti mnogo sinov, podobno Njemu za slavo v vstajenju.

obstaja neke vrste zapis, toda NE V ZAPISIH ŽIVLJENJA. O namenu njihovega obstoja se preostali del knjige malo ukvarja, vendar še lahko dodamo dva verza iz Pisma. Pregovori 16, 4: »Gospod je vse ustvaril zase, da, tudi zlega za dan bridkosti.« Job 21, 30: »Hudobneži so ohranjeni do dneva pogube, dovedeni bodo v dan jeze.«

Ker je ta del Besede loveškemu umu težak za razumevanje, ga moramo sprejeti z vero in verovati. Nekateri se bodo zgrozili ob tem, kar sem predstavil, ker ne uspevajo razumeti Božje suverenosti, ki predstavlja, da BOG JE BOG in glede na to, da je On Bog, nihče ne more izpodbiti njegovih nasvetov ali prepričati njegove volje in namena, temveč On, glede na to, da je vsemogoč, vlada v VSEH stvareh in s Svojim celotnim stvarstvom dela karkoli hoče, ker so vsi bili ustvarjeni za njegovo dobrohotnost. Zaradi tega, kot Pavel pravi: »Če Bog vzame mešanico gline in od tega istega testa naredi eno posodo za častno in drugo posodo za nečastno uporabo, kdo bi se lahko jezil in vzdikal proti Njemu? Tega, da ima On pravico narediti to zgolj na temelju ustvarjanja, ne moremo zanikati. Kljub temu je On šel celo dlje, ker imamo v skladu s Pismom Rimljanom 14, 7-9 nesporen dokaz, da je Jezus plačal odkupno ceno celega sveta in zaradi tega s Svojimi lastnimi lahko dela kar hoče.« »Kajti nobeden med nami ne živi zase in nobeden ne umira zase. Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi. Kajti Kristus je umrl in oživel prav zato, da bi gospodoval nad MRTVIMI IN ŽIVIMI.« (Tu se misli na lastništvo in NE na odnos.) To je prav tako izpostavljeno v Janezu 17, 2: »Kajti dal si mu oblast nad VSEMI ŽIVIMI BITJI, da bi dal večno življenje vsem, ki si mu jih dal.«

Torej, če Bogu pripišemo vsevednost, moramo prav tako sprejeti, da je On popoln v modrosti in pravičnosti. Ta na vrh izbire in obsojanja je Božja modrost, odkrita v vseh dobah, kot to tudi pravi v Efežanih 1, 3-11: »Slavljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v nebesih v Kristusu blagoslovil z vsakršnim duhovnim blagoslovom: pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v Njem, da bi bili pred Njegovim obličjem svetli in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu Njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep Njegove volje, v hvalo velikega Njegovega milosti, s katero nas je obdaril v Ljubljenu. V Njem, po Njegovi krvi imamo odkupitev, odpuščanje prestopkov po bogastvu Njegovega milosti. To milost je obilno razlil na nas, z vso MODROSTJO in razumnostjo, ko nam je razodel skrivnost Svoje volje po blagohotnem načrtu, kakor si ga je vnaprej zastavil, da bi ga uresničil v polnosti časov: osrediniti v Kristusu kot glavi vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji. V Njem, v katerem smo tudi prišli do dediščine, smo bili vnaprej določeni po načrtu Njega, ki vse uresniči uje po sklepu Svoje volje.« Zaradi tega, če je Bog imel to v umu, da bodo tisti, katerih imena so vstavljena v predel Jagnjetove Knjige Življenja in

knjiga imenuje prerok. Toda to ne pomeni, da ima zgodovinska knjiga prav, ker ni zapisa, da je Martin Luther v veliki astnem svetopisemskem smislu te besede bil kvalificiran kot resnični Božji prerok. On je bil udoviti uitelj z nekaterimi manifestacijami Svetega Duha v svojem življenju in mi se Bogu zahvaljujemo za to. Tako da on ni mogel voditi cerkve nazaj k celotni resnici, kot bi to storil lovek, kot apostol Pavel, ki je bil oboje, apostol in prerok.

Torej, kakor je naš mineval, najdemo pri njem veliko spremembo v načinu, s katerim je vodil stvari in v katere je bil vključen. Najprej je bil tako blag, tako neustrašen, tako dostojen in nenehno je čakal na Boga, da reši probleme. Toda potem so pod njegovo zastavo prišli prihajati ogromne množice. Njihov namen v resnici ni bil duhoven. Imeli so politične motive. Želeli so zlomiti papežev jarem. Ni jim bilo vse pošiljanje denarja v Rim. Vstali so fanatiki. Hitro je bil vpleten v politične zadeve in odločitve, ki so se pravzaprav nahajale izven oblasti cerkve, saj je cerkev lahko samo skozi molitev, pridiganje in obnašanje dvignila merilo, na katerega se obrne pozornost. Te politične težave so se povečevale, dokler ni bil v posredovanju med plemi in kmeti pripeljan v nemogoč položaj. Njegove odločitve so bile tako napačne, da je prišlo do vstaje in ubitih je bilo na tisoče ljudi. Nameraval je dobro, toda ko si je dopustil, da se zaplete v cerkveno-državni evangelij, je moral žeti vihar.

Toda kljub vsemu temu je Bog uporabljal Martina Luthra. Naj se ne govori, da so bile njegove namere napačne. Naj se govori samo, da so zatajile njegove presoje. Resnično, ko bi se luterani lahko vrnili k njegovemu učenju in služili Bogu, kot Mu je služil ta blagohotni brat, bi ti ljudje zagotovo bili v čast in hvalo velikemu Bogu in Rešitelju, Jezusu Kristusu.

POZDRAV

Razodetje 3, 1:

»To govori On, ki ima sedem Božjih Duhov in sedem zvezd.«

Še enkrat nam, kot v predhodnih štirih dobah, Duh odkriva našega blagohotnega Gospoda s predstavljanjem Svoje udovite lastnosti. Tokrat Ga vidimo, medtem ko stoji sredi cerkve, kot Enega s sedmimi Božjimi Duhovi in sedmimi zvezdami. Vemo, kdo so te sedem zvezd, toda morali bomo najti, na kaj se nanaša sedem Duhov.

Ta isti izraz se v knjigi Razodetja nahaja štirikrat. V Razodetju 1, 4: »Od sedem Duhov, ki so pred Njegovim prestolom.« Razodetje 3, 1: »To govori On, ki ima sedem Božjih Duhov.« Razodetje 4, 5: »Od prestola so prihajali bliski, glasovi in gromi. Pred prestolom je plamenelo sedem bakel: te pomenijo sedem Božjih duhov.« Razodetje 5, 6: »Tedad sem videl: na sredi

med prestolom in štirimi živimi bitji ter starešinami je stalo Jagnje, kakor zaklano, in imelo je sedem rogov in sedem o i: to je sedem Božjih Duhov, poslanih po vsej zemlji.«

Kot prvo, mi zagotovo vemo, da ti verzi ne u ijo nove in nasprotne doktrine iz Janeza 4, 24: »Bog je (en) Duh.« To je kot 1. pismo Korin anom 12, 8-11, kjer najdemo ENEGA DUHA, ki sebe odraža na devet na inov. Zaradi tega vemo, da sedem Božjih Duhov pomeni, da je to eden in isti Duh, ki izhaja na sedem razli nih na inov. Torej v Razodetju 4, 5 je teh sedem Duhov imenovanih kot »plamene e bakle, ki gorijo« pred Gospodom. Glede na to, da Janez v Razodetju ni nikoli uporabljal ni drugega, kot starozavezne simbole, pojdimo v Staro Zavezo in iz Pregovorov 20, 27 razberemo, da »je lovekov duh svetilka Gospodova«. Vidimo, da je teh sedem Duhov povezanih s lovekom. Janez Krstnik je v Janezu 5, 35 imenovan »svetilka, ki gori«, kar bi pravzaprav moralo biti prevedeno, kot »bakla, ki gori«. V Razodetju 5, 6 je teh sedem Duhov ponovno identificirano kot sedem o i. V Zahariji 4, 10: »Kajti kdo zani uje dan skromnih za etkov? Razveselili se bodo, ko bodo zagledali svin nico v Zerubabélovih rokah. Teh sedem svetilk so GOSPODOVE o i.« Zelo o itno je, da se besedi »se bodo« nanaša na ljudi. Zato vidimo, da so Gospodove o i v tem primeru ljudje – seveda bodo to maziljeni ljudje, polni Svetega Duha, ker Božje službe niso v sili ljudi, temve v sili Svetega Duha. e naše izsledke iz Pisma povežemo je o itno, da se sedem Božjih Duhov nanaša na neprekinjeno službo istega Svetega Duha v življenju sedmerice ljudi, s katerimi se Bog zelo tesno pooseblja. Oni so Njegove o i in oni so Njegove bakle. Z lahkoto lahko vidimo, kdo je ta sedmerica ljudi, ker jih naslednji izraz imenuje sedem zvezd, ki so nam že znane, kot sedem glasnikov v sedmih dobah. Kako je to lepo. Vidite, zvezdi je odrejeno, da v no i, ko je sonce zašlo, odseva svetlobo. Ravno tako je glasnik (imenovan kot zvezda) v vsaki dobi odseval svetlobo Sina. Vsi ti so to delali po Svetem Duhu.

Pavel je bil prvi glasnik in on je dejal v Gala anih 1, 8, e bi katerikoli angel, katerikoli glasnik, katerikoli namestnik, ne glede na to, kdo bi to bil, e bi pridigal kakršenkoli drug evangelij od tistega, ki ga je pridigal Pavel, naj bo preklet. Pavel je vedel, da bodo takrat, ko on odide, nastopili okrutni volkovi. Vedel je, da se lahko sam Satan pojavi kot angel svetlobe, koliko bolj pa še njegovi pridigarji. Zaradi tega opozarja, da bi ta Evangelij bil vedno isti. Torej, Pavel je krstil v Jezusovo Ime in ponovno krstil takrat, ko ljudje niso bili na ta na in potopljeni. Postavil je cerkev v red in pou eval pravilno uporabo darov Duha in potrdil, da oni morajo ostati v cerkvi, dokler Jezus ne pride. Zaradi tega bodo naslednji glasniki, vseh preostalih šest, po istem Svetem Duhu goreli z istim ognjem in svetili z isto svetlobo Evangelija Jezusa Kristusa in spremljala jih bodo znamenja. Ali je Irinej zadovoljil pogojem? Da. Ali je Martin? Da. Ali je Kolumba? Da. Ali je Martin Luther? Povsem

lepši, kot smo kdajkoli mislili in verovali.

Vsi ti ljudje so imeli svoja imena v Knjigi življenja in njihova imena so ostala. Toda katera imena niso ostala? Ti iz Svetovnega sistema cerkva, ki so se borili proti nevesti, bodo tisti, katerih imena so odstranjena. Oni so tisti, ki bodo pretrpeli neuspeh. Vrženi bodo v ognjeno jezero.

Pojdimo sedaj korak dalje, toda pred tem ponovno pogledajmo dosedanje argumente. Predvsem zagotovo vemo, da ostaja Božji namen v izboru. Ta namen je v Njem. Božji namen je bil predstaviti ljudi podobne Njemu, ki bodo Nevesta Besede. Ona je bila pred stvarjenjem sveta izbrana V NJEM. Bila je predvidena in ljubljena, preden je sploh bila predstavljena tekom dob na zemlji. Bila je odkupljena z Njegovo krvjo in NIKOLI ne more priti na sodbo. Nikoli ne more priti na sodbo, ker ji greh ne more biti prištet. Rimljanom 4, 8: »Blagor loveku, ki mu Gospod ne prišteva greha.« Toda ona bo z Njim v resnici na Njegovem prestolu sodbe in sodila svetu in celo angelom. Njeno ime (vsakega od njenih lanov) je bilo zapisano v oddelku Jagnjetove Knjige življenja pred stvarjenjem sveta. Kot drugo, obstaja še en razred. Njihova imena so tudi v Knjigi življenja, toda ti bodo vstali v drugem vstajenju. To so nespametna devica in pravi ni, o katerih je re eno v Mateju 25. V tej skupini so tudi tisti, ki se ne poklonijo zveri in se ne vklju ijo v antikristov sistem, temve umrejo za svojo vero, eprav niso v nevesti, glede na to, da niso bili na novo rojeni. Vendar bodo vstali v drugem vstajenju in stopili v ve no življenje. In tretje, obstajajo mejni kristjani, takšni kot smo jih videli v Izraelu, ko je odhajal iz Egipta. Oni so imeli svoja imena v Knjigi življenja in svoja dela, zapisana v knjigah. Tem bodo, ker se niso uspeli pokoriti Bogu in glede na to, da so bili brez Duha, eprav so med njimi bila celo znamenja in udeži, imena odstranjena iz Knjige življenja. V tej skupini bodo takšni, kot je bil Juda, ki bodo, eprav so popolnoma brez Duha, vendar religiozni, v svojih življenjih imeli manifestacije in eprav so v knjigah, niso bili izbrani v NJEM. V tej skupini bodo tudi takšni, kot je bil Bileam. etrti in zadnji so tisti, katerih imena nikoli niso bila in nikoli ne bodo zapisana v knjigah. Takšni se nahajajo v Razodetju 13, 8 in Razodetju 17, 8: »Zver bodo molili vsi prebivalci zemlje, katerih imena že od za etka sveta niso vpisana v Knjigo življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano od stvarjenja sveta.« »Zver, ki si jo videl, je bila, a je ni, vzdignila se bo iz brezna, a pojde v pogubo. Prebivalci zemlje, katerih ime vse od za etka sveta ni vpisano v Knjigo življenja, se bodo za udili, ko bodo videli, da je zver bila, pa je ni, in da bo prišla.« Jezus je dejal, da bo dolo ena skupina sprejela tistega, ki je prišel v svojem imenu. To je antikrist. In to je natanko tisto, kar o njem pravi v Razodetju 13, 8 in 17, 8. Oni so bili odrejeni od Boga, toda ne kot izbrani. In v tej skupini so takšni, kot je bil faraon. O njem pravi: »Ravno za to sem ga obudil. Posode jeze, že pripravljene za pogubljenje.« Rimljanom 9, 17 in 22. Nobeden od teh ni bil vstavljen v zapise življenja. Ne pravim, da o njih ni zapisa. Brez dvoma, o njih

e se vam zdi, da to spominja na »obnovo« opazujte sedaj pazljivo, ker hudobneži NISO obnovljeni, temve so odvedeni v ognjeno jezero. Imena mnogih tistih, ki so uni eni, so prav tako bila v Knjigi življenja, vendar so bila izbrisana, ker niso uspeli spoštovati Božjih ljudi, ki so bili živa manifestirana Beseda (živa pisma) za svoj dan.

Bodimo sedaj tukaj zelo jasni. To niso narodi, ki jim je sojeno in kateri gredo v Milenij, ker so Judom nudili zato iš e in jim pomagali. To je zelo jasno zaradi zaklju ka teh verzov »in odšli bodo ti (zli) v ve no kazen (ognjeno jezero), a pravi niki v ve no življenje.« Ni zapisov o DVEH postavljenih sodiš ih, v katerih so hudobni vrženi v ognjeno jezero. Samo zveri in lažnemu preroku se sodi na koncu velike stiske. Ne, to je sodba belega prestola in njim se sodi po tistem, kar je zapisano v knjigah.

Ravno v drugem vstajenju so »duše pod oltarjem«, kot je to predstavljeno v petem pe atu (Razodetje 6, 9-11) in so jim dana bela obla ila in seveda ve no življenje ali pa bela obla ila ne bi imela pomena. »Ko je odtrgalo peti pe at, sem videl ob vznožju oltarja duše pomorjenih zaradi Božje Besede in zaradi pri evanja, ki so ga dajali. In zavpili so z mo nim glasom: »Doklej, o Vladar, ki si svet in resni en, ne boš sodil in maš eval naše krvi nad prebivalci zemlje?« Tedaj je vsak izmed njih dobil belo obla ilo in re eno jim je bilo, naj potrpijo še malo asa, dokler se ne dopolni število njihovih so služabnikov in njihovih bratov, ki morajo biti umorjeni kakor oni sami.« e ste pozorni, lahko vidite, da nobeden od teh pod oltarjem ni bil ubit zaradi pri evanja Jezusu. Oni niso bili kot Antipa, ki je bil ubit, ker je mo no držal Njegovo Ime. Tile niso na novo rojeni z ve nim življenjem kot s svojo lastnino. Oni vstajajo v vstajenju in prejemajo življenje, ker so stali na Besedi. In opazite lahko, kako vzklikajo za maš evanjem. Oni ne morejo biti nevestin tip. Nevesta obrne obraz in zakli e: »Oprosti jim O e, saj ne vedo, kaj delajo.« Oni so Judi. Morajo biti, ker so v petem pe atu in ker je v etrtem pe atu poganška nevesta odšla v vzetje. Tako ti Judi niso rojeni od Njegovega Duha. Niti ne verjamejo, da je Jezus Mesija. Toda glede na to, da jih je Bog zaslepil zaradi poganov, jim je Bog dal ve no življenje na temelju tega, ker tako ali tako niso mogli priti k Njemu, toda kljub temu so bili zvesti svoji Besedi, ki so jo poznali in umrli zanjo, kot so množice umirale pod Hitlerjem, Stalinom itd., in še bodo umirale.

To je drugo vstajenje, kjer vstaja pet nespametnih devic. Bodite pozorni, da so one bile device. Niso imele Svetega Duha, tako da so zgrešile udeležbo v nevesti, medtem ko je pet modrih, ki so imele olje postalo del te neveste. Toda ti ljudje, glede na to, da so bili oddvojeni ljudje, ki so ljubili Boga in poizkušali ostati v Besedi v skladu s tem, kar so o njej vedeli in glede na to da so pomagali v Gospodovem delu, bodo vstali na koncu asov. Zgrešili bodo Milenij, ki je, kakor lahko po teh resnicah uvidite, veliko pomembnejši in

zagotovo. Ali je Wesley? Da, zagotovo, on je imel veliko službo in je celo molil za svojega konja, da bi ozdravel in je ozdravel. Vidite? Sedem cerkvenih dob in sedem glasnikov, ki so si bili podobni, toda Pavel je izrekel prekletstvo nad vsakim, ki bi dejal, da je glasnik, pa bi imel druga en Evangelij in živel v druga ni svetlobi.

Torej, ali se ta moja zadnja izjava sklada z ostalim delom Besede? Da. V Besedi govori, e kdo kaj doda tej knjigi ali od nje kaj odvzame, bo Bog na njega poslal zlo in ga obsodil. Bog je dejal: »Vsakomur, ki posluša preroške besede, ki so v tej knjigi, izjavljam: e bi jim kdo kaj dodal, ga bo Bog udaril z nadlogami, ki so opisane v tej knjigi, ali mu bom vzel delež od Knjige Življenja.« Razodetje 22, 18.

Tako vidimo, da se sedem Duhov pravzaprav nanaša na enega Božjega Duha, ki v razli nih generacijah izvaja Božjo voljo in Besedo. To bi želel ilustrirati iz Besede. Božji Duh je bil mo no nad Elijem. Zatem je ta isti Duh z dvojnimi u inkom prešel nad Elizeja. Zatem se je stoletja kasneje isti Duh, ki ga imenujemo Elijev Duh s ciljem, da opišemo Njegovo službo, vrnil na Janeza Krstnika. Nekega dne bo ta isti Duh, identificiran z isto vrsto službe, prešel na loveka ob koncu poganške cerkvene dobe. Znova: Pismo govori, da je Bog mazilil Jezusa iz Nazareta s Svetim Duhom in mo jo in On je prišel delat dobro in ozdravljat vse, katere je obvladoval hudi . Ko je Jezus odšel, je svojim u encem dejal, naj ostanejo do dneva Binkošti, ko se bo ta isti Duh, ki je bil na Njem vrnil in spustil na njih ter jih izpolnil. Takrat bo to telo »poklicano ven« (cerkev) obstajalo namesto Njega na zemlji, prevzemajo Njegovo mesto. In glede na to, da bo ta isti Duh, ki je bil v Njem, sedaj v njih, bodo oni delali popolnoma ista dela. In vsi ljudje, ki so resni no telo Jezusa Kristusa (resni na cerkev), bodo izražali enaka dela, kot jih je delal Jezus in cerkev na dnevu Binkošti, ker bo na njih isti Duh. Katerakoli druga cerkev, ki nima Duha in manifestacij, bo morala polagati ra un Bogu.

Tukaj tudi govori, da je teh sedem zvezd, oziroma sedem glasnikov sedmim dobam v Njegovi roki. On jih drži. Iz tega takoj veste, e jih drži v Svoji roki, so povezani z Njegovo silo. To je to, kar ozna uje roka. Ona ozna uje Božjo silo in Božjo avtoriteto. Niti eden izmed njih ni prišel v svoji lastni sili in avtoriteti, to je to, kar je dejal Pavel. Noben lovek si ne bi dovolil tega. Potrebna je Božja avtoriteta in sila Svetega Duha. Evangelij se pridiga po Božji avtoriteti v sili Duha. Vsi ti ljudje so bili pooblaš eni s Svetim Duhom. Vsi ti so se zoperstavili svetu. Lahko so to storiti. Bili so polni Boga. Njih je POSLAL ali pooblastil Bog in NE oni sami ali drugi ljudje.

Torej, imeli so to, esar svet ni mogel imeti. Jezus je dejal, da bo takrat, ko On odide, poslal Svetega Duha, ki ga svet ne more prejeti. To je to no. Svet ali svetovni sistemi Ga niso mogli prejeti. To je to, kar je organizacija – ona je svetovni sistem. Pokažite mi cerkev svetovnega sistema, ki je polna Svetega

Duha? Želim jo videti. e mi lahko pokažete takšno cerkev, potem lahko najdete napako v Besedi. Ne, gospod. Nobeden izmed teh glasnikov ni bil organiziran. Ali so bili vrženi ven ali pa so izšli, ker so se po utili obsojene zaradi greha organizacije. Kako bi Sveti Duh sploh lahko bil v organizaciji, ko pa je organizacija tista, ki prevzema mesto Duha, a denominacije prevzemajo mesto Besedi? Zapomnite si, »organizacija« je »SMRT«. Enostavno ne more biti druga e. e svet nadvlada, Duh odide.

Da, Duh ni sedem Duhov, temve EDEN. On bo vedno isti in bo deloval enako. In sedem glasnikov bo imelo istega Duha in pou evalo isto Besedo in imelo isto silo. In e je cerkev resni na cerkev, bo imela istega Duha in Besedo in dela mo i, ki so jo imeli na dan Binkošti. Po izkušnji bo cerkev binkoštnega dneva in bodo jeziki in razlaganje jezikov in preroštva in ozdravljenja. Bog bo v njej in Bog se bo v njej razodeval, kot je to vedno delal. Aleluja! In ona NE bo organizirana. Ne pozabite tega.

Vidimo lahko, da se Jezus Kristus skozi dobe razodeva po Svojem Duhu v glasnikih. Oni so to, kar je bil Mojzes Izraelovim sinovom. Kakor je on imel razodetje za svoj dan, tako je vsak glasnik imel Božje razodetje in službo za svoj dan. In ko vidimo glasnike v Njegovi roki, vidimo Gospoda, kako se pooseblja s temi ljudmi in jim daje Svojo silo. Ni dovolj, da se je On povezal s celotno cerkvijo, ko smo Ga videli, da stoji med sedmimi sve niki. Niti ni dovolj, da vidimo peterostrano službo iz Efežanov 4 (apostole, preroke, u itelje, evangeliste in pastirje). Ker v vsaki dobi cerkev zaide in to niso samo laiki, temve tudi skupina duhovništva – pastirji so krivi tako kot ovce. Tedaj pride na sceno Bog kot Nadpastir v službah teh sedmih ljudi, da popelje svoje ljudi nazaj k resnici in obilju mo i te resnice. Bog je v Svojih ljudeh – v vseh Svojih ljudeh, kajti kdor nima Kristusovega Duha, ni Njegov. A On je Beseda. To bi bila Beseda prepoznana v ljudeh. Toda On je v te ljudi postavil posebno vodstvo, po svojem lastnem izboru in skozi odlo no odlo itev Svoje volje. Oni se pojavljajo enkrat v vsaki dobi. V njih je isti Duh. Kako dale je to od rimskega krivoverstva. Oni imajo loveka po svoji lastni izbiri – enega za drugim – niti eden ne prinaša Božje sile – niti eden ne ostaja v Božji Besedi – nobeden se ne strinja s tistim pred njim in dodaja to, kar želi, kot da je Bog. Boga ni v tem. Ampak On je v svojem glasniku in tisti, ki bo imel polnost Boga, bo sledil glasniku, kot je glasnik Gospodov sledilec po Njegovi Besedi.

»On, ki ima sedem Božjih Duhov in sedem zvezd.« Razodetje 3, 1. Tako, kot se je ta isti Gospod poistovetil s lovekom v utelešenju, se On ponovno pooseblja s lovekom po Svojem Duhu v loveku. »Ti so Moji,« govori Gospod. Sedem z Duhom izpolnjenih glasnikov je Gospodovih. Oni so lahko zavrženi. V njih bi lahko dvomili. Resni no, loveškemu umu se lahko celo zdi, da ne zadostijo pogojem – pa vendar, oni so glasniki za svojo dobo. Bog je uporabil enega Abrahama (on je lagal), uporabil je enega Mojzesa (on se je

imena niso bila v Knjigi življenja, vrženi v ognjeno jezero.

Sedaj se soo amo s vprašanjem vezanim na to, zakaj jim mora biti na sodbi dano ve no življenje, ko pa se zdi, da Pisma prepri ljivo kažejo, da mora lovek posedovati Kristusovega Duha, ali pa propasti. eprav se tako zdi, ne smemo vre i dvoma na Jezusove besede, ki zelo odlo no predstavlja, da obstajajo nekateri najdeni v Knjigi življenja, ki bodo prejeli ve no življenje ali pred splošnim vstajenjem ali po njem. Pavel se ne izogiba tej resnici, ker zelo jasno govori v Filipljanih 3, 11: »Da kako pridem do vstajenja od mrtvih.« Torej, ta izjava je zelo neobi ajna. Mi vsi vemo, da bomo VSI vstali, eprav bi to želeli ali ne. Vsi bodo vstali. Tako, težko da bi Pavel govoril: »Ali ne bi NA NEK NA IN dosegel vstajenja mrtvih.« Prava resnica je, da on ne govori tega. Dobesedno beremo: » e bi lahko na neki na in dosegel vstajenje, ki je »izven vstajenja« mrtvih.« Torej ne dose i glavno, oziroma drugo vstajenje, temve dose i prvo vstajenje, o katerem je re eno: »Blagoslovljen in svet je ta, ki ima delež v prvem vstajenju; nad takim druga smrt nima oblasti: oni bodo Božji in Kristusovi duhovniki in bodo kraljevali z Njim 1000 let.« Prvo vstajenje nima nobene povezave z drugo smrtjo. To je na koncu tiso let, ko VSI OSTALI mrtvi ponovno oživijo. In v tistem dnevu bodo tam tisti, ki bodo prejeli ve no življenje in tisti drugi, ki bodo ujeti v drugo smrt. Torej, ni potrebno ugibati, katerim je v drugem vstajenju dano življenje. Re eno nam je, da jim je dano na temelju tega, ker so bili dobrotljivi in dobri do »bratov«. Do tistih, ki so vstali in bili vrženi v ognjeno jezero, bo tako postopano zaradi njihovega slabega postopanja do bratov. Glede na to, da je to Božja Beseda, mi to enostavno sprejmemo. Tukaj ni prepiranja, samo enostavna dejanska izjava.

Da bi to dodatno pojasnili, bodite posebno pozorni na besede iz Mateja 25, 31-46. Ne govori, da pastir dobesedno lo uje ovce od kozlov, temve je to KOT pastir, ki lo uje ovce od kozlov. Oni niso ovce v tem odrejenem obdobju (na sodbi belega prestola). Ovce so v njegovi redi, slišale so Njegov glas (Besedo) in odšle za Njim. ONE ŽE IMAJO VE NO ŽIVLJENJE IN NE MOREJO PRITI NA SODBO. Toda tile NIMAJO ve nega življenja in so na sodbi. Dovoljeno jim je VSTOPITI V ve no življenje. Toda na kakšni osnovi vstopajo v ve no življenje? Zagotovo ne na dejstvu, da že imajo Njegovo življenje, kot ga ima nevesta, temve ga prejemajo, ker so bili dobrotljivi do Njegovih bratov. Oni niso Njegovi bratje: to bi jih naredilo za Jezusove sodedi e. Oni NISO dedi i ni esar razen življenja. Oni z Njim ne delijo prestola, itd. NJIHOVA IMENA SO ZAGOTOVO BILA V KNJIGI ŽIVLJENJA IN NISO BILA ODSTRANJENA. Torej, zaradi njihove ljubezni do Božjih ljudi so priznani in rešeni. Oni so brez dvoma služili in pomagali Božjim otrokom. Mogo e so se kot Nikodem in Gamalilej zavzeli za otroke v asu stiske.

bila smrt in podzemlje vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero. In e koga niso našli zapisanega v Knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero.« Na tej sodbi bodo pravi ni in nepravi ni. Tako je tu re eno. TI PRAVI NI NE BODO NEVESTA, KER NEVESTA SEDI Z NJIM NA SODBI. Prvo pismo Korin anom 6, 2-3: »Mar ne veste, da bodo svetu sodili sveti? In e boste vi sodili svetu, ste mar nevredni, da bi bili sodniki v najmanjših re eh? Mar ne veste, da bomo sodili angelom, pa ne bi vsakdanjim re em?« Razodetje 3, 21: »Kdor zmaga, mu bom dal, da sede z Menoj na Moj prestol, kakor sem tudi sam zmagal in sédel s Svojim O etom na Njegov prestol.« Vidite, Nevesta je z Njim na prestolu. Glede na to, da bo ona sodila svetu, mora sedeti z Njim na sodbi. To je to no to, kar je Daniel videl. Daniel 7, 9-10: »Videl sem: Takrat so bili povzdignjeni prestoli in Staroletni se je usedel. Njegovo obla ilo je bilo belo kakor sneg in lasje na Njegovi glavi kakor ista volna. Njegov prestol so bili ognjeni plameni in Njegova kolesa gore ogenj. Ognjena reka je tekla in se izlivala pred Njim. Tiso krat tiso i so Mu stregli in desetiso krat desetiso i so stali pred Njim. Sodni dvor je sedel in knjige so se odprle.« Vidite, to je isti prizor, ker so tiso krat tiso i nevesta, ki streže Njemu, kajti kdo streže možu, razen žene?

Sedaj se pojavi vprašanje, zakaj so ti pravi ni na sodbi? Ni drugega mesta, na katerem bi lahko vstali, ker ne obstajata ve kot dve vstajenji in glede na to, da se niso mogli uvrstiti v prvo vstajenje, morajo sedaj vstati v drugem, ki je vstajenje za sodbo. Tisti, ki so se uvrstili v prvo vstajenje (nevesta), niso na sodbi. Janez 5, 24: »Resni no, resni no, povem vam: Kdor posluša Mojo Besedo in veruje Njemu, ki Me je poslal, ima ve no življenje (to je vernik, ki je že prejemnik ve nega življenja, ki ga sedaj poseduje) in ne pride v obsodbo (ne pride na sodbo, to je tisto, kar resni no pove), temve je prestopil (trajno) iz smrti v življenje.« Toda bodite tu pazljivi, Jezus mora imeti v umu še eno skupino, ki bo v odrejenem vstajenju prejela ve no življenje. Oni ga bodo prejeli ob vstajenju, GLEDE NA TO, DA GA PREDHODNO NISO PREJELI KOT LANI NEVESTE. Janez 5, 28-29: »Ne uдите se temu, kajti pride ura, v kateri bodo VSI, ki so v grobovih, slišali Njegov glas. In tisti, ki so delali dobro, bodo odšli v vstajenje življenja, tisti pa, ki so delali húdo, v vstajenje obsodbe.« Torej, vsi vemo, da opis iz Janeza 5, 28-29 NI VZETJE, ker bodo ob vzetju iz grobov vstali samo mrtvi v Kristusu skupaj z žive o nevesto, ki je še vedno na zemlji. Prvo pismo Tesaloni anom 4, 16-17: »Kajti sam Gospod bo ob povelju, ob nadangelskem glasu in ob Božji trobenti stopil z neba. Najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu. Potem pa bomo mi, ki živimo in bomo ostali, skupaj z njimi odneseni na oblakih v zrak, naproti Gospodu: tako bomo zmeraj z Gospodom.« Toda v Janezu 5, 28-29 govori, da bodo VSI prišli iz grobov. To je isto isto vstajenje, o katerem govori Razodetje 20, 11-15, kjer so MRTVI pripeljeni pred Gospoda in sojeni po njihovih delih in potem so vsi, katerih

uprl), enega Jona (on se ni pokoril), enega Samsona (on je grešil), enega Davida (on je ubil). Prav tako je uporabil enega Jošuo in enega Jožefa. Toda tistih z velikimi madeži je veliko ve , kot pa tistih, ki so skozi zgodovino videti brezhbni. VSI SO BILI IN SO NJEGOVI. Tega nih e ne upa zanikati. On jih je uporabljal po in skozi Svetega Duha, ki Ga je vstavil v njih. Stali so ali padali za svojega lastnega Gospodarja. In v vseh njih se je po suvereni Božji volji vse izpolnilo. e bi zunanja zgodovina poizkušala to ovre i, še to vedno stoji. Ve ni Bog še vedno hodi med zlatimi sve niki in pošilja svoje glasnike po Svojem Duhu z Besedo ljudem vsake dobe.

OBTOŽBA

Razodetje 3, 1b:

»Vem za tvoja dela: imaš ime, da si živ, a si mrtev.« Razodetje 3, 2b: »Saj nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred mojim Bogom.«

Tukaj imamo v resnici zelo nenavadno stvar. V vsaki dobi do sedaj je Duh najprej hvalil resni ne vernike, zatem pa obtožil lažno trto. Toda v tem obdobju o itno obstaja takšna objestna brezobzirnost proti Gospodu in Njegovi Besedi, da celotno sporo ilo tej peti dobi zveni kot obsodba.

»Vem za tvoja dela.« Kaj so bila ta dela, ki so prišla pred Gospoda in povzro ila Njegovo nezadovoljstvo? Vi veste, da se je vsak doba prekrivala z naslednjo dobo. Zaradi tega imamo v peti dobi nadaljevanje del iz etrte dobe. Ta dela so, kot dobro veste, bila:

Vodstvo Svetega Duha je bilo zamenjano s loveško hierarhijo.

ista Božja Beseda in njene blagodejne koristi za vse ljudi, je bila odstavljena v zameno za cerkvena verovanja, dogme, cerkvene rede itd.

Proslavljanje v Duhu in darovi Duha in vse, kar se nanaša na resni no skupnost svetih, je bilo zamenjano z liturgijo in doslednim proslavljanjem malikov, poganskih praznikov itd.

Marijanstvo je prevzelo visoko mesto v krš anskem proslavljanju, dokler temu niso dali položaja Božanstva, a Sin je bil odstranjen s Svojega vzvišenega položaja nad vsemi, da bi bil podrejen loveku, imenovanem papež, ki je sam sebe poimenoval Kristusov namestnik.

Tisti, ki so se borili proti tej strašni cerkvi antikrista, so bili uni eni. Tisti, ki so ostali z njo, so se v cerkvi znašli kot figure, ne glede na to ali so bili kmetje ali kralji. Njihova življenja niso bila njihova lastna življenja in niso bila niti Kristusova, temve so s telesom, dušo in duhom pripadali rimski cerkvi. Govorili so o Kristusovi krvi, a kljub temu so svoje odrešenje kupovali

z denarjem in odpustke za grehe z zlatom ali s pokoro. Bogatejši od njih so se znašli v ugodnejšem položaju. Leo X je omogočil, da kupujejo odpustke za še nestorjene grehe, tako da so mogli mirne vesti planirati svoje strašne zločine in jih zatem izvršiti, vedo da je papež že odpustil njihove grehe. Božja Beseda jim ni bila dostopna, le kdo je iz tega mogel poznati resnico? Glede na to, da resnica prihaja samo iz Besede, so bili ljudje utišani v temnici rimske cerkve, čakajo na smrt, a po smrti na sodbo. A velika neistinitost se je pijana od krvi muencev in brez razmišljanja o sodbi, okrutno znašala nad ljudmi in jih ubijala z duhovno in fizično smrtjo.

Torej, proti koncu 16. stoletja, kar je hkrati bil začetek 17. stoletja, je napad Turkov na Konstantinopol pognal vzhodne in zahodne strokovnjake z njihovim grškim rokopisi na zahod. Na ta način je bila ista Beseda in učenje resni nih vernikov razširjeno. Vendar niso bili pomembni samo ti izvrstni učitelji, temveč je bila tudi odkrita osnova sodobnih tiskarskih strojev, ki je olajšala proizvodnjo knjig. Zaradi tega je bilo zadošeno velikih lakotij in povpraševanju po Svetem Pismu. Bog je dvignil mnogo velikih ljudi in Luther je bil eden izmed njih. Calvin in Cwilingli sta bili drugi dve izpostavljeni osebi in razen njiju je bilo še mnogo teh, ki niso tako poznani. Vendar, čeprav vse to ni bilo zaman, so prav ti ljudje dejansko ovirali moč Božjega dela. Predvsem se NISO upirali poroki med cerkvijo in državo na nicejskem koncilu, temveč so celo spodbujali to edinost. Obramba Evangelija s strani države je bila dobrodošla, čeprav za to ni bilo potrditve v Besedi. In tudi lahko vidimo »loveški bes, kako slavi Boga«, je v takšnih dogodkih, kot so sprejemanje reformacije in zavračanje papeške avtoritete s strani Henrika VIII, bilo to daleč od resnice Binkošti in začetke vsega tega Boga.

Kljub Luthrovemu neprestanemu učenju proti zunanemu vmešavanju v lokalne cerkvene stvari, ni mogel izloveških umov umakniti koncepcije cerkvenega upravljanja po sistemu »škof, nadškof«. Zaradi tega je cerkev naredila en korak v pravo smer, vendar je še vedno ostala utesnjena, zaradi česar je v kratkem času bila ponovno zaprta v isto temnico, iz katere je poskušala pobegniti.

Pa vendar, kelih odvrtnih del še ni bil poln. Ne samo, da je Luther skozi slabo presojanje spodbujal bitko in s tem povzročil smrt množic, temveč je Zwinglijeva skupina pognala pobožnega dr. Hubmeyera v zapor in čeprav ga sama ni predala na grmado, je bila dejansko v veliki meri odgovorna za njegovo končno smrt v ognju. In Calvin ni storil nič manj, ko je zahteval prijetje Serveta, ki je videl in poučeval edinost Božanstva. Država je potem temu bratu sodila in je na Kalvinovo zaprepačenost bil sežgan na grmadi.

Če je kdajkoli obstajal as denominacijske gorečnosti, je bilo to v tem tragičnem času. Besede Komenskega opisujejo velik del te dobe. Komensky je napisal »ENO POTREBNO STVAR«. On primerja svet z labirintom in

mu eniško ubitih Judov dal bela oblačila in ve no življenje. Ravno tako bo 144.000 zapečenih ob Njegovem prihodu dokazovalo, da njihova imena niso bila izbrisana. In celo v psalmu 69 je zelo natančno predstavljeno, da so hudobni in nepravilni zavrnili Kristusa in uničevali Njegov narod, zato so bila njihova imena odstranjena.

Kot je ve inški del Izraela (Božjega izbranega ljudstva) izgubil svoje pravice v Knjigi življenja z zavračanjem Jezusa, bo prav tako ve in poganske cerkve prišla v obsodbo z rezultatom odstranitve njihovih imen iz Knjige življenja, ker so zavrgli Besedo in bodo v sled tega vstopili v Svetovno ekumensko gibanje, kar je povzdignjeni lik zveri.

Tukaj je še ena točka, ki jo lahko vidimo. Na sodbi velikega belega prestola bo prišlo do ločevanja ljudi. Odprta bo Knjiga življenja in odprta bo druga knjiga. Matej 25, 31-46: »Ko pride Sin človekov v Svojem veličastvu in vsi angeli z Njim, takrat bo sedel na prestol Svojega veličastva. Pred Njim bodo zbrani vsi narodi in ločeno od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na Svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo Kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni Mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v je in sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravi odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v je in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resni no, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh Mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Proizpred mene, prekleti, v je in oženj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v je in me niste obiskali.« Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v je in ti nismo postregli?« Tedaj jim bo odgovoril: »Resni no, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v je in kazni, pravi ni pa v je no življenje.«

Razodetje 20, 11-15: »Zatem sem videl velik bel prestol in Njega, ki je sedel na njem. Zemlja in nebo sta pobegnili izpred Njegovega obličja in zanj ni bilo prostora. Nato sem videl umrle, velike in majhne, kako stojijo pred prestolom. In odprle so se knjige. Odprla pa se je tudi druga knjiga: Knjiga življenja. Umrli so bili sojeni po tem, kar je bilo napisano v knjigah, po svojih delih. Morje je vrnilo mrtve, ki so bili v njem. Tudi smrt in podzemlje sta vrnila mrtve, ki sta jih hranila. In vsak je bil sojen po svojih delih. Nato sta

Da bi dodatno pojasnili to odstranitev iz Knjige življenja, bi morali razširiti naše misli na Izrael v dnevih Mojzesa. Druga Mojzesova knjiga 32, 30-34: »Drugi dan je Mojzes rekel ljudstvu: »Zagrešili ste velik greh, a zdaj pojdem gor h Gospodu; morda dosežem spravo za vaš greh.« Vrnil se je h Gospodu in rekel: »Oh, to ljudstvo je zagrešilo velik greh: naredili so si bogove iz zlata. Vendar zdaj, ko bi ti odpustil njihov greh! e pa ne, izbriši, prosim, mene iz Svoje knjige, ki si jo napisal!« Tedaj je Gospod rekel Mojzesu: »Kdor je grešil zoper Mene, ga bom izbrisal iz Svoje knjige. Pojdi zdaj, vódi ljudstvo tja, kamor sem ti rekel! Glej, Moj angel pojde pred teboj; a na dan Svojega obiskanja jih bom kaznoval za njihov greh.« Ve kot o itno je, da so imena bila in bodo odstranjena iz Knjige življenja, še preden bo konec asa. Na tem konkretnem mestu je to bilo zaradi malikovanja, podobno kot sta Dan in Efraim izgubila svoje pravice kot rodova zaradi proslavljanja zlatih telet. Vsem, ki so proslavljali malike, so bila njihova imena odstranjena iz Knjige življenja.

Ko je Izrael zavrnil Božje vodstvo v ognjenem stebru in se obrnil k slavljenju zatega teleta, so bila njihova imena izbrisana iz Knjige življenja. 2. Mojzesova 32, 33. (Kdor je grešil zoper Mene, ga bom izbrisal iz Svoje knjige.) e takšno obra anje k malikom zahteva kaznen odstranitve imena iz Knjige življenja, potem bi Izraelovo zavra anje Jezusa Kristusa kot Mesijo, zagotovo zahtevalo prav takšno strogo kaznen. To je to no tako. V psalmu 69, ki predstavlja Jezusovo ponižanje, govori v verzih 22-29: »V hrano so Mi dali strupa, za Mojo žejo so Me napajali s kisom. Njihova miza naj postane pred njimi zanka, ko so v miru, naj postane past. Naj jim otemniijo o i, da ne bodo videli, daj, da jim bodo ledja vedno majava. Izlij nanje svojo togoto, Tvoja srdita jeza naj jih zajame. Njihov tabor naj postane pustinja, v njihovih šotorih naj nih e ne prebiva. Zakaj tistega, ki si ga Ti udaril, preganjajo, pripovedujejo si o ranah Tvojih prebodeh. Nalagaj jim krivdo na krivdo in naj ne bodo deležni Tvoje pravi nosti. Naj bodo izbrisani iz Knjige življenja, naj ne bodo zapisani med pravi ne.« Ko so Judje zavrgli Jezusa, se je Bog dobesedno obrnil od njih k poganom. Apostolska dela 13, 46-48: »Tedaj sta Pavel in Barnaba pogumno spregovorila: »Vam bi se morala najprej oznaniti Božja Beseda. Ker pa jo zavra ate in se sami nimate za vredne ve nega življenja, glejte, se obra ava k poganom. Tako nam je namre naro il Gospod: Postavil sem te za lu narodom, da boš v odrešenje do skrajnih mej sveta.« Ob teh besedah so se pogani razveselili in povelj evali Gospodovo Besedo; in tisti, ki so bili dolo eni za ve no življenje, so sprejeli vero.«

To ni namig, da ne bo ve imen Izraelovih rodov, ki bi ostala v Knjigi življenja, ker se bodo mnogi od teh (toda ne ve ina) skozi na elo izbora nahajali v poganski cerkveni dobi in bodo vstopili v telo Jezusa Kristusa in s tem pokazali, da so njihova imena zares ostala v Knjigi življenja. Prav tako, kot bomo pokazali v skladu s petim pe atom, bo Gospod množicam

prikazuje, da je pot izhoda zapuš anje tega, kar je nepotrebno in izbiranje edine potrebne stvari – Kristusa. On govori, da je veliko število u iteljev razlog za množico sekt, za katere nam bo kmalu zmanjkalo imen. Vsaka cerkev zase misli, da je resni na ali vsaj naj istejši in najresni nejši njeni del, hkrati pa se med sabo preganjajo z najve jim sovraštvom. Med njimi ni upanja za kakršnokoli premirje, na sovraštvo odgovarjajo z najbolj ogor enim sovraštvom. Iz Svetega Pisma kujejo svoja razli na cerkvena verovanja, to so njihove trdnjave in okopi, za katerimi se skrivajo in upirajo vsem napadom. Ne bom dejal, da so te izpovedi vere – ker v ve ini primerov lahko re emo, da one so veroizpovedi – same v sebi slabe. Ampak one postanejo takšne s tem, ko podžigajo ogenj sovraštva. Lotiti se celjenja ran Cerkve bi bilo edino mogo e z njihovo popolno ukinitvijo. »Temu labirintu sekt in raznih izpovedovanj pripada še nekaj, ljubezen do razprave... Kaj se s tem doseže? Ali je bil katerikoli u enjaški spor kdajkoli rešen? Nikoli. Njihovo število se je samo pove evalo. Satan je najve ji sofist, on v prepiru ni bil nikoli premagan ... V Božanski službi se loveške besede obi ajno slišijo ve krat, kakor Božja Beseda. Vsakdo brblja, kakor se mu zdi in trati as z u enjaškimi razpravami ter z izpodbijanjem nasprotnih stališ . O ponovnem rojstvu in na kakšen na in mora biti lovek spremenjen v Kristusovo obli je, da bi postal deležen Božanske narave (2. Petrovo pismo 1, 4), se komaj kaj govori. O mo i klju ev je cerkev skoraj izgubila mo zavezovanja, ostaja samo mo odreševanja... Zakramenti, ki so dani kot simboli enotnosti, ljubezni in našega življenja v Kristusu, so postali priložnost za najbolj ogor ene spopade, razlog medsebojnega sovraštva, središ e sektaštva... Na kratko, krš anstvo je postalo labirint. Vera je razdeljena na tiso malih delov in e enega od teh delov ne sprejmeš, postaneš krivoverec... Kaj se lahko tu stori? Samo ena potrebna stvar, vrnitev h Kristusu, gledajo Kristusa kot edinega Vodjo in hode po Njegovih stopinjah, postavljajo na stran vse druge poti, dokler vsi ne dosežemo cilja in ne prispemo do edinosti vere (Efežanom 4, 13). Kot je nebeški Gospodar vse zgradil na temelju Pisma, tako bi morali mi zapustiti vse posamezne in zasebne veroizpovedi in biti zadovoljni z odkrito Božjo Besedo, ki pripada nam vsem. S Svetim Pismom v svoji roki bi morali klicati: »Jaz verjamem v to, kar je Bog odkril v tej knjigi; pokorno se bom držal Njegovih zapovedi, upam v to, kar je On obljubil.« Kristjani poslušajte! Obstaja samo eno življenje, toda Smrt nam prihaja v tiso oblikah. Obstaja samo en Kristus, toda tiso antikristov... Toliko da veš, o krš anstvo, kaj je edina potrebna stvar. Ali se obrneš nazaj h Kristusu, ali pa greš v uni enje kot antikrist. e imaš modrost in željo po življenju, sledi Vodjo Življenja.

Toda vi, kristjani, veselite se v svojem vzetju, ... poslušajte besede svojega nebeškega Vodje: »Pridite k Meni.« ... Odgovorite enoglasno: »Da, prihajamo.«

Torej, ravnokar sem dejal, da je ta doba dala prostor za strahovito

pove anje denominacijskega duha. e je kdajkoli bilo izpostavljeno korintsko stališ e: »Jaz sem Pavlov, jaz Kefin,« je bilo to sedaj. Obstajali so luterani, husiti, Zvinglijeva skupina itd. Takšna delitev telesa je bila žalostna. Živel so ime, toda bili so mrtvi. Zagotovo so bili mrtvi. Umrli so tisti trenutek, ko so se organizirali. Velike skupine so se organizirale in vezale v zakon z državo. To je bilo to. Konec je bilo z njimi. Tukaj so bili ti luterani, ki so kritizirali rimsko cerkev. Poznali so nepravilnost politiki in duhovnih skupnosti – pa vendar je Luther (tako kot so Judje zamajali Petra) odšel naravnost naprej in namesto Boga naredil državo za branilca vere. To je prva ugledna denominacija, ki je izšla iz ne istnice in ko je Luther umrl, je nedolgo zatem dobila hierarhijo, ki je bila tista, proti kateri se je borila. To Božje gibanje je do asa, ko je prišla druga generacija, bilo ponovno pod krilom svoje matere. Vrnili se je, a tega niti ni vedela. Dali so si svoje lastno ime iznad Njegovega Imena. Tudi živeli so svoje lastno ime. In vse denominacije danes po enjajo isto stvar. Živijo po svojem lastnem imenu, a ne po Imenu Gospoda Jezusa Kristusa. To se z lahkoto vidi, ker je vsaka cerkev znana po na inu svojega proslavljanja, toda niti ena ni znana po Božji sili. To vam je test. Toda želim, da ste pozorni ravno na to, da v tem obdobju med njimi ni bilo znamenj in udežev. Oni so se odrekli Božji sili v zameno za mo države. Držali so se svojega lastnega imena, svoja imena so povelj evali. To je bil ta stari duh dovajanja vsakega v svojo redo. Danes baptisti želijo, da metodisti preidejo k baptistom. Metodisti ho ejo spreobrniti prezbiterijance. A binkoštniki želijo vse njih. Vsakdo trdi, da nudi najve in ponuja najve upanja – neke vrste vrata v nebo ali vsaj pot do množi nega vstopa. Kako je vse to tragi no.

Ta denominacijski duh je spodbudil vse denominacije, da napišejo svoje priro nike in pou ujejo svoja cerkvena verovanja, uredijo svoje urade in cerkvene uprave in potem vsaka trdi, da ona in samo ona resni no govori v Božjem imenu, ker je za to najbolj kvalificirana. Torej, ali ni to natanko isto, kar po ne papež in rimska cerkev! Šli so naravnost nazaj k svoji materi, ne istnici in tega ne vedo.

Na koncu naših komentarjev o tem stihu: »Imaš ime, da si živ, a si mrtev,« vam ne morem dovolj poudariti, da je Bog to dobo, eprav je prinesla reformacijo, namesto da bi jo pohvalil, najresneje okaral, ker JE POSEJALA SEME DENOMINACIJE, KI SE JE ORGANIZIRALO NARAVNOST NAZAJ K NE ISTNICI po tistem, ko je Bog odprl vrata za beg. Ko je prišlo do oddaljevanja od katoliške cerkve, to ni bilo izvedeno v celoti resni no po Pismu, ampak bolj iz politiki razlogov. Kot sem že navedel, se je ve ina ljudi priklonila protestantizmu, ker so sovražili rimski sistem politiki nega in finan nega suženjstva. Namesto, da bi bilo to veliko duhovno gibanje z vsemi zna ilnostmi vpliva Svetega Duha, podobno kot je Bog uporabljal izklju no duhovna sredstva za doseg svojih ciljev na binkoštni dan, je to v resnici bilo DELO, V KATEREM JE LOVEKOV SRD SLAVIL BOGA in rezultati se

posest naj bosta sredi tega, kar pripada knezu. Kar je KNEZОВО, naj bo med Judovim in Benjaminovim ozemljem. Drugi rodovi: od vzhodne do zahodne strani naj ima svoj delež Benjamin. Ob Benjaminovem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Simeon. Ob Simeonovem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Isahár. Ob Isahárjevem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Zábulon. Ob Zábulonovem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Gad. Ob Gadovem ozemlju naj gre meja na južno stran, proti jugu itd.«

Druga ilustracija, ki bi jo lahko vzeli, je zgodba o Izraelu, ki je odšel iz Egipta proti kanaanski deželi. Božji namen v tej dobi je bil izpeljati Izrael VEN in jih pripeljati NOTER, s ciljem da bi Mu mogli služiti. Ko so zapustili Egipt, so VSI šli ven pod krvjo žrtvenega jagnjeta, VSI so šli skozi vode krsta v Rde em morju, VSI so uživali v mo njih udežih, VSI so jedli mano, VSI so pili iz stene in kar se ti e teh zunanjih blagoslovov ter manifestacij, so VSI zopet sodelovali na isti in enak na in. Toda ko so prišli do Moaba, so tisti, ki so se pridružili praznovanju peorskega Baala, VSI umrli. Njihova mrtva telesa so popadala v puš avi, ker so natanko tam zavrili Božjo Besedo in se odvrnili od Nje. Torej, to je to, o emer govori v Hebrejcih 6, 1-9 in kar je tako skrbno predstavljeno v pergamski dobi. Ne morete se strinjati samo z delom Besede, ampak morate vzeti CELOTNO Besedo. Obstajajo ljudje, za katere se zdi, da so skoraj sto procentno vklju eni v Božje stvari. Oni so kot Juda. Nih e razen Jezusa ni natanko vedel, kakšna oseba je bil Juda. In potem je prišel dan, ko je Juda storil to no to, kar je Izrael storil pri peorskem Baalu. Odlo il se je, da se bo pridružil mo em lažne trte – vstopil v finan no, politiki no organizacijo religije anti-Besede, anti-Kristusa in tako je tudi storil. Bil je prevaran! Ostalih enajst ni bilo. Niso mogli biti, ker so bili izmed izbranih. In zato je, ko je Juda odšel in izdal Gospoda, bilo njegovo ime odstranjeno iz Knjige življenja. (Razodetje 22, 19)

Torej prepri an sem, da ste opazili, da so tisti, katerih imena so bila v Knjigi življenja, bili del religioznega reda tistega dne, ki se je zbral okrog resni nega Boga in proslavljanja Njega, eprav niso slavili po Resnici (Besedi). Tako kot Juda, niso šli do konca. Vidite, kako je bil Juda izbran od Boga. Bil je usmerjen v resnico. Imel je delež v poznavanju skrivnosti. Bila mu je dana služba mo i in ozdravljaj je bolne in izganjal hudi e v Jezusovem Imenu. In ko je prišel kon ni obra un, se je prodal za zlato in politiki no mo . Ni se povzpел na Binkošti, da bi prejel Božjega Duha. Bil je brez Duha. Oseba, ki je resni no krš ena s Svetem Duhom v Kristusovo telo, prejemajo polnino Duha, bo brez kakršnega koli dvoma v BESEDI DO KONCA. To je dokaz krsta s Svetim Duhom. Juda je izneveril. Množice izneverijo natanko tukaj. In ko izneverijo in ne gredo naprej v tej Besedi, so njihova imena odstranjena iz Knjige življenja.

Razodetje 7, 4-8: »In slišal sem število zaznamovanih, sto štiriinštirideset tiso zaznamovanih iz vseh rodov Izraelovih sinov:

z Judovega rodu dvanajst tiso zaznamovanih,

iz Rubenovega rodu dvanajst tiso ,

iz Gadovega rodu dvanajst tiso ,

iz Aserjevega rodu dvanajst tiso ,

iz Neftálíjevega rodu dvanajst tiso ,

iz Manásejevega rodu dvanajst tiso ,

iz Simeonovega rodu dvanajst tiso ,

iz Levijevega rodu dvanajst tiso ,

iz Isahárjevega rodu dvanajst tiso ,

iz Zábulonovega rodu dvanajst tiso ,

iz Jožefovega rodu dvanajst tiso ,

iz Benjaminovega rodu dvanajst tiso zaznamovanih s pe atom.«

(Ali vidite, da manjkata Dan in Efraim.) Sedaj na osnovi tega pogledite v Daniela 12, 1, ki se nanaša na teh 144.000 zape atenih med šestim pe atom in asom velike stiske, oziroma Jakobove stiske. »Tisti as nastopi Mihael, veliki knez, ki je postavljen nad sinove tvojega ljudstva. To bo as stiske, kakršne še ni bilo, odkar so narodi, do tega asa. V tistem asu bo rešeno tvoje ljudstvo – vsak, KI SE NAJDE ZAPISAN V KNJIGI.

Toda po tem obdobju stiske (v asu tiso letja), kot je to videti v Ezekielu 48, 1-8 in 22-29, vidimo rodove še enkrat vrnjene v božansko razporeditev. Toda od takrat, ko sta se Efraim in Dan združila z maliki, sta umrla in ta dva rodova nista več priznana. Torej, meni je jasno, da so od uni enja Jeruzalema naprej, izgubljeni vsi zapisi o vseh rodovih, tako da nih e ne more z gotovostjo re i, iz katerega rodu je, TODA BOG VE. Veliki Bog, ki vra a Izrael nazaj v Palestino, to no ve, iz katerega rodu je vsak resni en Izraelec, toda od vseh 144.000 zbranih bosta manjkala le Dan in Efraim.

Tukaj so Izraelovi rodovi. Ezekiel 48, 1-8 in 22-29: »Tole so imena rodov: na severnem koncu, vzdolž poti v Hetlón do Lebó Hamáta, do Hacár Enána na meji z Damaskom na severu, pri Hamátu, od vzhodne do zahodne strani naj ima svoj delež Dan. Ob Danovem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Aser. Ob Aserjevem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Neftáli. Ob Neftálíjevem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Manáse. Ob Manásejevem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Efraim. Ob Efraimovem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Ruben. Ob Rubenovem ozemlju naj ima od vzhodne do zahodne strani svoj delež Juda. Ob Judovem ozemlju naj bo od vzhodne do zahodne strani, itd.« »Posest levitov in mestna

popolnoma ujemajo z izraelsko zgodovino, ko so zapustili Egipt in blodili v puštinji, ker niso mogli vstopiti v Kanaansko deželo. Pa vendar, veliko je bilo doseženo, kar je vsaj deloma zlomilo rimski jarem, ljudje so sedaj lahko prejeli Božjo Besedo in se brez tako velikega strahu kot prej, predali vplivu Duha. To je odprlo vrata veliki misijonarski dobi, ki je sledila.

Tiatirska Jezabela se ni bila voljna odre i svoji oblasti nad ljudmi in zaradi tega vidimo njeno h i Atalijo, kako dviguje svojo glavo v sardski dobi v upanju, da bo s svojimi spletkami organizacije lahko zadušila resni no seme.

OPOZORILO

Razodetje 3, 2:

»Zbúdi se in okrêpi, kar je še ostalo in je na tem, da umre, saj nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred Mojim Bogom.«

Želel bi, da bi se lahko reklo, da je bila sardska doba obdobje obnove namesto reformacija. Vendar tega ne morem re i. Beseda je ne imenuje z obnovo, temve jo zagotovo imenuje reformacija. e bi bila obnova, bi to bila še ena binkoštna doba. Toda ni bila. Najboljše, kar se je o njej lahko reklo, je bilo: »Okrêpi, kar je še ostalo in je na tem, da umre.« Tu je nekaj manjkalo. O da, zagotovo je. Ta doba je imela opravi enje, toda izpustila je posve enje in krst s Svetim Duhom. To je to, kar je bil Božji originalni na rt. To je to, kar so imeli v dnevu Binkošti. Bili so opravi eni, bili so posve eni in bili so izpolnjeni s Svetim Duhom. Toda poslušajte me. Namen opravi enja in namen posve enja je v tem, da bi lahko bili krš eni s Svetim Duhom. To je razlog, zakaj obstaja cerkev. Ona je Božji tempelj, ki je izpolnjen z Bogom, s samim Svetim Duhom. Isti duh, ki je bil v Jezusu, ko je bil tukaj na zemlji in Ga spodbujal, da opravlja silna dela, se je vrnil na cerkev ob dnevu Binkošti, tako da so oni opravljali dela, ki jih je On delal. Ta doba ni imela teh del. O, imeli so pisano Besedo (toda ne razodete Besede). To je bilo obdobje reformacije. Vendar se ne boj mala reda, ker je Bog dejal: »Obnovil bom,« in ta reforma bi naj bila za etek tega. On je (v skladu s Svojo obljubo) vra al cerkev, ki je bila v mra ni dobi, iz Satanove globine v Božjo globino, kot so jo imeli v dnevu Binkošti in v prvih nekaj letih obstoja cerkve.

Torej, bodite previdni in poizkušajte to razumeti. V tem drugem verzu, ki sem ga prebral, govori: »Saj nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred Mojim Bogom.« Ali veste, kaj resni no pomeni beseda »nepopoln«? To pomeni »Neizpolnjen.« Ta doba je bila neizpolnjena doba. Bila je samo za etek vra anja. Zato sem dejal, da jo je Sveto Pismo imenovalo reformacija in ne obnova. Ta doba se je za ela z doktrino opravi enja, kar je pomenilo, da je odrešenje popolnoma od Boga. O, kako je Luther pridigal Božjo suverenost

in izbor. Vedel je, da je vse to popolnoma iz milosti. Oddvojil je cerkev od vladavine cerkvene hierarhije. Porušil je malike. Spovedovanje grehov duhovnikom je zavrnil. Obtožil je papeža. Ko je za el, je bilo to osupljivo dobro. Toda Bog je 1500 let pred tem dejal: »Luther, ti boš za el stvari, toda tvoja doba ne bo videla vsega tega izpolnjenega, to puš am za kasneje.« Aleluje, naš Bog kraljuje! On pozna konec že od za etka. Da, Luther je bil Njegov glasnik. Ni videti tako, e bi razpravljali o njegovih slabostih. Obstajal je lovek z imenom Jona, v svojem življenju je prav tako imel slabosti. Bil je prerok, eprav mogo e vi in jaz na osnovi njegovih postopkov, tega ne bi želeli re i. Toda Bog pozna tiste, ki so Njegovi in ima Svoj na in, tako kot ga je imel z Jonom. On je v tej dobi imel Svojo pot z Luthrom in imel bo Svojo pot do dovršitve.

Torej, to je bila neizpolnjena doba. To je bila doba reformacije. Vendar je bilo tako, kot je Bog želel. Želel bi vam to predstaviti na na in, s katerim sem storil nekemu udovitemu bratu luteranu, ki je predsednik zelo dobrega internata na zahodu. Bil sem povabljen k njemu domov na ve erjo, da mu govorim glede Svetega Duha. Bil je zmeden glede mnogih stvari in dejal mi je: »Kaj imamo mi luterani?«

Jaz sen dejal: »Pa, imate Kristusa.«

Dejal je: »Mi želimo Svetega Duha. Misliš, da Ga imamo?«

Dejal sem: »Potencialno vi verujete v Njega.«

Dejal je: »Kako misliš potencialno? Mi smo la ni Boga. Prebrali smo knjigo z naslovom Binkošti in darovi Duha, zato so nekateri od nas odleteli v Kalifornijo, da bi se sestali z avtorjem. Ko smo prišli tja, nam je dajal, da nima darov, eprav je napisal knjigo. In ko smo videli delovanje darov v tvoji službi, smo se želeli pogovoriti s tabo, ker ti o njih zagotovo nekaj veš.«

Torej, internat tega brata je zunaj na vasi in je obkrožen z mnogimi hektarji obdelovalne zemlje, na katerih lahko študentje delajo in si s tem pla ajo študij na fakulteti. Ima tudi tovarne, ki so v sklopu farne in s tem ponujajo dodatno zaposlovanje. Tako sem za svoj ilustracijski primer uporabil njegova polja in dejal: »Neko je bil lovek, ki je šel na svojo lastno zemljo saditi koruzo. Izruval je šore, odstranil kamenje, zoral in poravnal zemljo in nato posadil svojo koruzo. Vsako jutro je pogledal ven na polje, a nekega jutra je namesto prazne zemlje videl, kako se pojavlja množica malih listi ev. Dejal je: »Hvala Bogu za moje koruzno polje.« Tedaj sem ga vprašal: »Ali je ta lovek imel koruzo?«

Dejal je: »Pa na nek na in je imel.«

Dejal sem: »Potencialno da in to ste bili vi luterani v reformaciji, ko ste pognali svoj listi .« Ali razumeš? Koruza je pri ela rasti. (Po tistem, ko je trohnela v asu mra ne dobe.) ez nekaj asa je dobila lenkasto obliko

kako služi dvanajsterim rodovom imenovanim: Ruben, Simeon, Isahár, Juda, Zábulon, Benjamin, Dan, Neftáli, Gad, Aser, Efraim in Manase. Tako jih po vrstnem redu z imeni navaja 4. Mojzesova knjiga 10, 11-28. Ne omenja se niti Jožef niti Levi. Toda, ko pogledamo v Razodetje 7, 4-8, kjer pravi: »In slišal sem število zaznamovanih, sto štiriinštirideset tiso zaznamovanih iz VSEH rodov Izraelovih sinov,« jih navaja tako: Juda, Ruben Gad Aser, Neftáli, Manáse, Simeon, Levi, Isahár, Zábulon, Jožef, Benjamin. Vrnili smo se na dvanajst rodov, med katerimi sta poimensko navedena Levi in Jožef, manjkata pa Dan in Efraim.

Sedaj se pojavlja vprašanje, zakaj sta bila ta dva rodova izbrisana? Odgovor se nahaja v 5. Mojzesovi knjigi 29, 15-20: »Veste, kako smo prebivali v egiptovski deželi in kako smo hodili sredi narodov, mimo katerih ste šli. Videli ste njihove ostudnosti in malike, les in kamen, srebro in zlato, ki so pri njih. Naj ne bo med vami moškega ali ženske ali družine ali rodu, katerega srce bi se danes odvrnilo od GOSPODA, našega Boga, da bi šel služiti bogovom tistih narodov. Naj ne bo med vami korenine, ki rodi strup in pelin. Naj se nih e, ki sliši besede te zakletve, ne blagoslavlja v svojem srcu in naj ne re e: »Sre en bom, eprav bom hodil v zakrknjenosti svojega srca.« To bi pogubilo namakano in suho hkrati. GOSPOD mu ne bo hotel odpustiti, ampak se bo vnela GOSPODOVA jeza in njegova gore nost proti temu loveku, in vse prekletstvo, zapisano v tej knjigi, se bo zgrnilo nadenj in GOSPOD bo izbrisal njegovo ime izpod neba.« V njej je razglašeno prekletstvo proti malikovalstvu, oziroma duhovnemu prešuštvu. Ime rodu, ki se obrne k malikovanju, mora biti izbrisano. Zgodovina dveh rodov, katerih imeni sta zaradi malikovanja bili izbrisani, se nahaja v Prvi knjigi kraljev 12, 25-30: »Jerobeám je zgradil Sihem v Efrájimskem pogorju in v njem prebival. Od tam je šel in zgradil Penuél. Potem je Jerobeám razmišljal sam pri sebi: »Zdaj se bo kraljestvo spet vrnilo Davidovi hiši. e bo to ljudstvo še hodilo darovat v GOSPODOVO hišo v Jeruzalem, se bo srce tega ljudstva vrnilo k njegovemu gospodarju, Judovemu kralju Roboámu; ubili me bodo in se vrnili k Judovemu kralju Roboámu.« Kralj se je posvetoval, naredil dve zlati teleti in rekel ljudstvu: »Dovolj dolgo ste hodili v Jeruzalem. Glej, Izrael, to sta tvoja bogova, ki sta te izpeljala iz egiptovske dežele!« In postavil je eno v Betelu, drugo pa je dal v Dan. To pa je vodilo v greh, ker je ljudstvo hodilo pred eno v Betelu in pred drugo do Dana.« Ozej 4, 17: »Efraim se druží z maliki, pústi ga pri miru!«

Bodite posebno pozorni, da je bila kazen za malikovanje izbris imena tega rodu »izpod neba«. 5. Mojzesova knjiga 29, 20. Ne pravi, da bo izbrisano »na nebu«, temve »izpod neba«. In to je to no tako kot je, ker je danes Izrael ponovno v Palestini in Gospod bo kmalu zape atil teh 144.000. Toda v tem številu manjkata Dan in Efraim.

so vam duhovi pokorni, ampak se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih (v Knjigi življenja).« Tukaj lahko opazite, da je bil Juda eden izmed tistih, ki so v Jezusovem Imenu izganjali hude duhove, toda mi vemo, da je on bil hudi, sin pogubljenja. Janez 6, 70-71: »Jezus jim je odgovoril: »Kaj vas nisem izbral dvanajst, pa je eden izmed vas hudi?« Govoril pa je o Judu, sinu Simona Iškarijota; ta je bil namreč tisti, ki Ga je pozneje izdal – eden izmed dvanajsterih.« Janez 17, 12: »Dokler sem bil z njimi, sem jih varoval v Tvojem imenu, ki si mi Ga dal. Obvaroval sem jih in nobeden izmed njih se ni pogubil, razen sina pogubljenja, da se izpolni Pismo.« Janez 13, 10-11 in 18: »Jezus mu je dejal: »Kdor se je skopal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; ves je namreč isti. Tudi vi ste isti, vendar ne vsi.« Vedel je namreč, kdo Ga bo izdal, zato je rekel: »Niste vsi isti.« »Ne govorim o vas vseh. Vem, katere sem izbral, vendar naj se tako izpolni Pismo: Tisti, ki je z Mano kruh, je vzdignil svojo peto proti Meni.« Torej, če ima jezik malo smisla, moramo priznati, da je Juda izbral Jezus (Janez 13, 18), pa vendar ta ni bil isti. (Janez 13, 10-11) O čem je tudi Juda dal Jezusu. Janez 17, 12. (naj tu opomnimo, da je »izbiranje« in dajanje to na vzporednica, kot v ilustraciji Mojzesa in faraona, Jakoba in Ezava in čeprav sta Ezav in faraon bila oba predvidena, sta bila predodrejena za srd, medtem ko je Jakobov in Mojzesov konec bil slavljenje. 1. Petrovo pismo 2, 8-9a kaže oboje, pokvarjene in izbrane: »Ker niso pokorni Besedi, se spotikajo; in prav za to so bili postavljeni. Vi pa ste izvoljeni rod.«) Juda je bil všteti med dvanajsterico in je pravzaprav z njimi imel delež v službi pred dnevom Binkošti. Apostolska dela 1, 16-17: »Bratje! Moralo se je izpolniti Pismo, kakor je Sveti Duh napovedal po Davidovih ustih o Judu: postal je vodnik tistih, ki so zgrabili Jezusa. Bil je prištet med nas in deležen naše službe.« Delež, ki ga je imel Juda med dvanajsterimi in ga je potem izgubil, ni bil nič manjši od službe drugih enajstih, niti ni bila neka tuja hudičeva služba, podtaknjena med službe drugih. Apostolska dela 1, 25: »Naj prevzame mesto v tej službi in apostolstvo, od katerega je odpadel Juda, da je šel na svoj kraj!« Juda, hudič, je izgubil od Boga dano službo Svetega Duha in se ubil ter ODŠEL NA SVOJ KRAJ. Njegovo ime je bilo celo v Knjigi življenja. Toda ime mu je bilo izbrisano.

Torej, preden nadaljujemo s to mislijo o Judi, se vrnimo v Staro Zavezo in pogledjmo, kje je Bog naredil isto stvar. V 1. Mojzesovi knjigi 35, 23-26 je imel Jakob dvanajst sinov, njihova imena so bila sledeča: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahár in Zábulon, Jožef in Benjamin, Dan in Neftáli, Gad in Aser. Potomci teh dvanajstih sinov so postali dvanajsteri Izraelovi rodovi z izjemo, da Jožef ni imel rodu imenovanega po sebi, ker je po Božji vsevednosti moralo biti trinajst rodov in Jožefovima dvema sinovoma je bila dana hči, da jih iz dvanajst poveča na trinajst. Seveda veste, da je bilo to neizogibno, glede na to, da je bil Levi oddvojen Bogu za duhovništvo. Zaradi tega, ko je Izrael zapustil Egipt in jim je Bog dal šotor v pušavi, najdemo Levijev rod,

udovitih velikih stebel. In nekega dne se je pojavila svilen resica. Ta svilen resica je pogledala navzdol na listi e in dejala: »Vi stari formalni luterani nimate nič. Pogledajte na nas. Mi smo tisti, ki razplojujejo, veliki misijonarji. Naš dan je doba misijonarjenja.« Ta doba resice je bila Wesleyeva doba. Bili so največji misijonarji in so celo prekosili nas v naši dobi. Kaj je ta doba storila? Razpršila se je kot cvetni prah v vetru.

In sedaj, kaj je naslednji korak? Po našem logičnem mišljenju bi sedaj resnično moralo biti formiranje in žetev zrnja – zaključni cikel. Toda ni tako. Obstaja ena druga faza. To je faza, ko se formira ovoj ali luščina, da bi prekrila seme. In to je natanko tisto, kar se je zgodilo v tem duhovnem ciklusu. Na prehodu v 20. stoletje je na začetku laodicejske dobe obstajalo široko razprostranjeno verovanje, da se je Sveti Duh izlil natanko tako, kot je to storil v dnevni Binkošti. Ljudje so govorili v jezikih in trdili, da so krščeni s Svetim Duhom, z dokazom govorenja v jezikih. Toda velikokrat sem hodil po žitnih poljih in tam sem v poznem poletju trgati pšenične klase in jih mleti v svojih dlaneh, da bi dobil nekaj zrnca, ko na moje presenečenje V TEJ LUŠČINI NI BIL NOBENEGA ZRNA PŠENICE, PRAV JE RESNIČNO BIL VIDETI, KOT DA JE V NJIH BILA PŠENICA. To je popolna slika tako imenovanega binkoštnega gibanja. In da je to dokazano dejstvo, se vidi iz tega, da so se ti ljudje ORGANIZIRALI NA DOKTRINI in se vezali zopet nazaj, kot je to storila organizacija pred njimi dokazuje, da so namesto pravega semena, bili luščina, oziroma zaščitno pokrivalo za seme pšenice, ki bo prišla. Ta faza luščine je bilo nevarno obdobje, o katerem je Jezus govoril v Mateju 24, 24: »Da bi zavedli celo izvoljene, če bo mogoče.« O, lovek je mislil, da je bila ta luščina, tako imenovana binkoštna doba, resnično seme. Toda izkazalo se je, da je samo nosilec, da prenese življenje v dobo, v kateri prihaja resnična obnova in v kateri se Pšenična Nevesta izraža v sili, o kateri je govoril Ezekiel 47, 2-5: »Nato me je peljal ven skozi severna vrata; zunaj sva zavila k zunanjim vratom, ki so gledala proti vzhodu. In glej: voda je pritekala od desne strani. Možno je šel z merilno vrstico v roki proti vzhodu. Zmeril je tisto komolcev in me peljal po vodi; voda mi je segala do gležnjev. Spet jih je nameril tisto in me peljal po vodi; voda mi je segala do kolen. Spet jih je nameril tisto in me peljal nazaj; voda mi je segala do ledij. Spet jih je nameril tisto: zdaj je bila reka, ki je nisem mogel prebresti. Voda je namreč tako narasla, da je bila voda za plavanje, reka, ki je ni bilo mogoče prebresti.«

»In na koncu, s katerim je bilo to narejeno, je bil po Božji popolni volji in programu. Luterani so imeli Svetega Duha potencialno pod opravičenjem, metodisti so Ga imeli potencialno pod posvečenjem in danes je On vrnjen nazaj, obnova – Sveti Duh je tukaj.«

»Zbudi se in okrépi, kar je še ostalo in je na tem, da umre.« Torej,

ideja je izražena v dveh besedah »Zbudi se« in »okrepi«. Zbuditi se, ne vsebuje samo pomena biti buden, temveč biti oprezen. Biti druga en namiguje na nevarnost in izgubo. Okrepiti pomeni ve kot samo dati mo, to pomeni utrditi in narediti za trajno. Ti dve zapovedi se nanašata na to, kar je preostalo od RESNICE, ki toliko da še ni ali »skoraj da je že« umrla. Ta izraz Duha prihaja k meni kot ilustracija. Skupina sužnjev v popolnem suženjstvu, v fizi nem in moralnem, je vstala in pobegnila od tistih, ki so jih zaslužnili (resni no, to je pomen tega, kar Sarde pomeni: tisti, ki so pobegnili). Peganjani so in njihovi veliki in slavni dosežki so skoraj izgubljeni. Niso bili ponovno ujeti, ampak to je skoraj vse, kar se lahko reče: da so pobegnili – niso pa popolnoma pobegnili, kot to v skladu z Besedo nekateri so. Izgubili so velik del svoje svobode. Torej, Gospod govori: »Potencialno ste nazaj v suženjstvu, zato pazite da se ne vrnete. Da bi se obvarovali pred vrnitvijo, postanite previdni in ostanite vedno budni, kar se tiče stvari vašega suženjstva, ali pa boste vse izgubili. Okrepite se sedaj v tem, kar vam je preostalo na tak način, da trajno utrjujete to, kar imate in tako se boste obvarovali pred bodočo izgubo. To bo vaša priložnost, da izpolnite tisto, kar še niste izpolnili.« Toda, ali so nadaljevali? Ne, gospod. Niso bili pozorni na glas Duha in še ena doba je odšla v suženjstvo in tako je Bog dvignil druge, ki bodo izvršili Njegovo voljo. Bog je zaobšel luteransko denominacijo, kot je zaobšel vse druge in oni se nikoli več ne bodo vrnili. Bog je moral iti naprej in v novi dobi prinesiti nadaljevanje resnice in malo več obnove.

SODBA

Razodetje 3, 3:

»Spomni se torej, kako si prejel in slišal, daj ži se tega in se spreobrne. Če pa se ne zbudiš, pridem kakor tat in ni me boš vedel, katero uro pridem k tebi.«

Želim prebrati drugi prevod tega stiha po Wuestu: »Spomni se torej, na kakšen način si prejel (resnico kot trajni polog) in na kakšen način si (jo) slišal, slišati to (jo) in takoj spremeni mišljenje.« Iz tega verza se jasno vidi, da jim je Bog dal resnico kot trajen polog. Prejeli so jo in nepreklicno je njihova. Ostaja samo to, da se vidi, kaj bodo oni s tem storili, ali jo bodo cenili ali ne. A to je resnica. Dana jim je osnovna resnica celotnega Evangelija: »Pravi ni bo živel iz vere,« »odrešenje je od Gospoda.« Slišali ste resnico Svetega Pisma, ki ruši doktrino Rima in uničuje vso papežev avtoriteto. Vedeli so za resnico, da cerkev ne rešuje. Razumeli so Gospodovo večerjo. Razumeli so vodni krst. Vrgli so kipe ven. Resnica? Kajti, nikoli ni bilo dobe s tolikšnim številom ljudi s takšno količino svetlobe, ki bi svetila. Imeli so dovolj razsvetljenja, da bi popolnoma popravili stari sistem ali da bi začeli z novim in

ODSTRANJENA in prav tako bomo pokazali, da obstaja druga skupina, KATERIH IMENA SO BILA PRED STVARJENJEM SVETA V TEM ZAPISU, A BODO NJIHOVA IMENA ODSTRANJENA.

Za začetek, ni osnove za trditve, da »Jagnjetova Knjiga življenja« ni isto, kot »Knjiga življenja«. Knjiga življenja se lahko imenuje Jagnjetova Knjiga življenja ali Kristusova Knjiga življenja ali celo Tvoja Knjiga in Knjiga živih. V njej so zapisna samo imena. Razodetje 13, 8: »Zver bodo molili vsi prebivalci zemlje, katerih imena že od začetka sveta niso vpisana v Knjigo Življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano pred stvarjenjem sveta.« Razodetje 17, 8: »Zver, ki si jo videl, je bila, a je ni, vzdignila se bo iz brezna, a pojde v pogubo. Prebivalci zemlje, katerih ime vse od začetka sveta ni vpisano v Knjigo življenja pred stvarjenjem sveta, se bodo za udili, ko bodo videli, da je zver bila, pa je ni, in da bo prišla.« Razodetje 20, 12-15: »Nato sem videl umrle, velike in majhne, kako stojijo pred prestolom. In odprle so se knjige. Odprla pa se je tudi druga knjiga: Knjiga življenja. Umrli so bili sojeni po tem, kar je bilo napisano v knjigah, po svojih delih. Morje je vrnilo mrtve, ki so bili v njem. Tudi smrt in podzemlje sta vrnila mrtve, ki sta jih hranila. In vsak je bil sojen po svojih delih. Nato sta bila smrt in podzemlje vržena v ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero. In koga niso našli zapisanega v Knjigi življenja, je bil vržen v ognjeno jezero.« Lahko vidite, eprav so omenjene druge knjige, da se vedno omenja ENA knjiga, ki vsebuje imena. V Razodetju je imenovana »Jagnjetova Knjiga življenja« ali »Knjiga življenja«.

Torej, kje se nahaja ta knjiga? Luka 10, 17-24: »Sedemdeseteri so se veseli vrnili in govorili: »Gospod, celo demoni so nam pokorni v Tvojem Imenu.« In rekel jim je: »Gledal sem Satana, ki je kakor blisk padel z neba. Glejte, dal sem vam oblast stopati na kačice in škorpione ter na vsakršno sovražnikovo moč. In ni vam ne bo škodovalo. Vendar se ne veselite nad tem, da so vam duhovi pokorni, ampak se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih.« Prav tisto uro se je razveselil v Svetem Duhu in rekel: »Slavim te, Oče, Gospodar neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otrocišem. Da, Oče, kajti tako Ti je bilo vse. Vse Mi je izročil Moj Oče. Nihče ne spoznava, kdo je Sin, razen Očeta, in nihče, kdo je Oče, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti.« Tedaj se je obrnil k učencem in jim na samem rekel: »Blagor o tem, ki vidijo, kar vi gledate! Povem vam namreč: Veliko prerokov in kraljev je hotelo videti, kar vi gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi poslušate, pa niso slišali.« Knjiga življenja se brez dvoma nahaja v nebesih in se bo pojavila na sodbi velikega belega prestola. V teh verzih je Jezus dejal, da so njihova IMENA zapisana v nebesih. Bila so zapisana v Knjigi življenja, ker so natanko v njo ta imena vstavljena. Jezus je govoril o sedemdeseterici (17. vrstica) vendar je tudi govoril o dvanajsterici (23. vrstica). Vsi so se veselili, ker so se jim v Jezusovem imenu pokoravali hudobni duhovi. Kristusov odgovor je bil: »Vendar se ne veselite nad tem, da

Še enkrat prihajamo do zelo težkega dela Besede. Ta verz, na katerega se je površno gledalo, bo uporabljen tako pri Armencih, kakor pri Calvinistih, da bi odgovarjal njihovim ciljem. Armenci bodo trdili, da ta verz zagotovo odpravlja Janeza 6, 37-44: »Vse, kar mi da O e, bo prišlo k Meni; in kdor pride k Meni, ga nikoli ne bom zavrnil, kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil Svojo voljo, ampak voljo Tistega, ki Me je poslal. Volja Tistega, ki Me je poslal, pa je, da ne izgubim nič od tega, kar Mi je dal, marveč vse to obudim poslednji dan. Volja Mojega O etaja je namreč, da ima vsak, kdor gleda Sina in veruje Vanj, ve no življenje, in Jaz ga bom obudil poslednji dan.« Judje so tedaj godrnjali nad Njim, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes,« in so govorili: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega o etaja in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: »Iz nebes sem prišel.« Jezus je odgovoril in jim dejal: »Ne godrnajte med seboj! Nihče ne more priti k Meni, če ga ne pritegne O e, ki Me je poslal, in Jaz ga bom obudil poslednji dan.« Armenizem iz O etove volje ne naredi suverenega namena, ampak za svojevoljno željo, medtem ko On aka in gleda, kaj bodo ljudje storili z Njegovimi dobrimi in milostnimi darovi in celo s samim ve nim življenjem.

Kalvinisti tega ne vidijo tako. Oni v tem verzu vidijo močno tolažbo, dano trpečim in obremenjenim svetim, kajti ne glede na to, kako hudi so asi, kako strašno je preganjanje, je zmagovalec tisti, »ki verjame, da Jezus je Kristus« in njegovo ime ne bo odstranjeno iz te knjige. Nekateri prav tako pravijo, da ta »Knjiga življenja« ni »Jagnjetova Knjiga življenja«. Toda tako kot je običajno, ko nekdo površno proučuje verz, pride do površnega razumevanja.

Možnost odstranjevanja imena iz Božjih zapisov zasluži ve od površnega proučevanja, ker je do sedaj veina proučevalcev prišla do zaključka, da Bog v Jagnjetovo Knjigo življenja vpisuje imena tistih, ki so na novorojeni v asu njihovega novega rojstva in če mora biti to ime zaradi kakšnega koli razloga odstranjeno, bo prostor v zapisu enostavno ostal prazen kot je bil, preden je bilo tja vstavljeno ime. To je sto procentov v nasprotju s tem, kar Beseda v resnici uči.

Naj se na samem začetku našega proučevanja ve, da v Pismu NI NITI ENEGA citata, ki bi učila, da Bog sedaj sestavlja zapis imen. Vse to je bilo narejeno pred utemeljitvijo sveta, kar bomo kmalu pokazali. Prav tako to ni vprašanje, da bi se enostavno vključila ali v eno izmed dveh skupin ljudi, ki sta obe imele priložnost prejeti ve no življenje, pri čemer ga je ena skupina prejela in so bila njihova imena vstavljena v zapis, medtem ko drugim, ki so zavrnila, imena niso vstavljena. Mi bomo s Pismom dejansko pokazali, da bodo množice, ki sploh niso bile na novo rojene, šle v ve no življenje. Kakorkoli bi to zvenelo čudno, je to zagotovo resnica. Prav tako bomo pokazali, da obstaja skupina ljudi, katerih IMENA, ki so vstavljena v ta zapis pred stvarjenjem sveta, NE MOREJO BITI POD NOBENIMI POGOJI

bi dopustili Bogu, da jih vodi, vrstico za vrstico in pravilom za pravilom. Prejeli so resnico. Želeli so jo in so jo slišali. Toda vprašanje je bilo, kako so jo slišali? Ali so jo slišali na in, da bi na njej gradili ali pa je bilo to na istem stališču, kot so ga imeli mnogi Grki – nekaj za razpravo in teoretiziranje. Očitno je bogata Beseda resnice bila raje poslušana na akademski na in, kot pa za praktično izpolnjevanje, ker je Bog, kar se tega tiče, zahteval spremembo mišljenja. Če je to Božja Beseda, kar v resnici tudi je, potem se ji je potrebno pokoriti. Neposlušnost bi prinesla sodbo. Če so stražarje svetega templja ujeli v spanju, so bili pretepeni in njihova oblačila sežgana. Kaj bo Gospod storil s tistimi, ki so v tej dobi v asu svoje stražarske službe poivili?

»Pridem kakor tat.« Anti no mesto Sarde so nenehno vznemirjali razbojniki, ki so se spuščali s hribov in ropali ljudi. Zaradi tega so še kako dobro vedeli, kaj je Duh mislil s tem, da je Gospodov prihod podoben prihodu razbojnika. Samo budnost in pripravljenost bosta omogočila, da bi bili pripravljeni na Njegov prihod. Vemo, da je to sporočilo za lažno trto, ker bo z Gospodovim prihodom podobno, kot je bilo v dnevih Noeta. Osmerica rešenih se je zelo dobro zavedala prihajajočega potopa in ker so se tega zavedali, so bili pripravljeni in rešeni. A svet brezbožnežev je bil izbrisan. Čeprav so bili vsaki dan v stiku s pravi nimi in poslušali resnico, so jo potisnili na stran, dokler ni bilo prepozno. Popolnoma telesni ljudje iz tega antičnega asa simbolizirajo današnje tako imenovane kristjane, katerih življenje je polno zemeljskih stvari in v njih uživajo do te mere, da nimajo želje za duhovnimi stvarmi in se tega sploh ne zavedajo, kaj šele da bi bili pripravljeni za Njegov prihod.

POHVALA

Razodetje 3, 4:

»Vendar imaš v Sardah nekaj imen tistih, ki niso umazale svojih oblačil. Te bodo hodile z Menoj v belem, ker so tega vredne.«

Seveda, beseda »imena« pomeni »ljudi«, kot pravi v Apostolskih delih 1, 15, kjer se tiče onih v gornji sobi: »Bilo je skupaj okrog 120 imen.« Toda zame gre tu veliko dlje, kot samo do označevanja ljudi. To nam izpostavlja resnico, ki je predstavljena v vsaki dobi in nam jo je z velikim poudarkom povedal naš Gospod. To je to: cerkveni sistem teh dob je sestavljen iz dveh trt, iz prave in lažne. Bog je v Svojem lastnem suverenem namenu obe postavil skupaj in ju poimenoval cerkev. Ali vidite v tej dobi, kako jih je On okaral govore »cerkvi, katera je« - in ne »cerkve, ki so« v Sardah, temveč jih je postavil skupaj, »cerkvi, katera je«... »Vem za tvoja dela...mrtev si...tvoja dela so neizpolnjena...« In potem nadaljuje: »Ti (ta cerkev v Sardah) imaš v

sebi nekaj ljudi, ki so pravi ni in niso grešni, kot ve ina. Oni hodijo v istih obla ilih in so Me vredni.« Torej, ti ljudje, ki so bili resni no Božji sveti, so hodili, da bi »vsi ugajali Gospodu«. Njihova obla ila so bila ista. Vidite, v tistih asih bi se obla ila vlekla po cesti ter pobirala blato in umazanijo. Toda oni so pazili, kako hodijo, tako da niso bili pokvarjeni od sveta, bili so v Duhu, hodili so v Duhu, bili so sveti in pred Njim brez napake. Tako so izpolnili svoj namen, ker je to tisto, kar govori v Efežanih 1, 4, da je Božji namen za nas: »Da bi bili sveti in pred Njim brez napak.«

Torej, iz tega verza ki kaže, da so Božji izbranci »nekaj imen«, lahko jasno vidite to, kar smo pou evali o tej dobi. Bila je kaoti na. Bila je NEIZPOLNJENA. Bila je razdeljena na veliko na inov in Bog jo je skoraj v popolnosti okaral. Bila je slaba in bolehnna in samo toliko, da ni umrla. To ni bilo slavno obdobje, kot so jo telesno nastrojeni protestantski zgodovinarji poizkušali prikazati. En sam bežen pogled na to steblo in vidimo, da je bilo najedeno od raka in uni eno, brez listov in brez sadu, razen nekaj izobli enih in rvivih plodov, ki so hitro padali na zemljo. Toda po akajte trenutek! Poglejte bliže. Tam na vrhu, v son ni svetlobi so bili nekateri »prvi plodovi« - »nekaj imen« - popolni v Njem, ker so bili rojeni iz Njega, izpolnjeni z Njim in so hodili z Njim po Njegovi Besedi.

Hvala Bogu za »teh nekaj«.

»Oni bodo hodili z Menoj.« To je to, kar Bog govori, da jim bo podaril za njihovo ponosno hojo. To je del njihove dediš ine, ki jo je On ohranil za njih. e so bili voljni hoditi z Njim skozi napore in pasti življenja in Mu biti v ast, jih bo nagradil. On ne pozablja naše požrtvovalne ljubezni. Bog nam bo vedno povrnil za naše napore, e mu ugodimo.

Da, hodili so skozi svet in niso bili njegovi soudeleženci. Niso dopustili svetovnim sistemom, da bi jih premagali. Ko so se slavna imena te dobe predala laskanju države in raje izbrala politi nost, kot pa duhovnost in bila na svoji poti nazaj v svet, je nekaj teh zastopalo Božjo Besedo in s tem spoštovalo Gospoda. Sedaj bo On v zameno spoštoval njih. Kajti hodili bodo z Njim v belem. Poistovetili so se z Njim na zemlji in sedaj se bo On poistovetil z njimi v novem Jeruzalemu. In kako udovito bo to poistovetenje! To me veseli, a kljub temu sili na jok, ko pomislim na Njegovo ponižanje, kajti opazili boste, da ni oble en v drugo barvo, druga no od svetih, kot bi to storili zemeljski voditelji. Ne, oni so kakor On in On je kakor oni. Oni so kakor On, kot je dejal Janez, ker »Ga je videl takšnega, kot je«.

»Ker so tega vredni.« Ali razumete, kdo to govori? To je sam Jezus, ki je Vreden. On je edini, ki je bil vreden vzeti knjigo iz roke Tistega, ki sedi na prestolu. In sedaj ta Vredni govori Svojim svetim: »Vi ste vredni.« Tukaj je Ta, Edini kvalificirani za sojenje (v resnici je bila vsa sodba predana Njemu), a On govori: »Vi ste vredni.« Te besede so osupljive, kot besede v Rimljanih

8, 33: »Bog govori, jaz sem pravi en.« (Wayev prevod) Tam v beli svetlobi Božje pravi nosti poslušajte Jezusov prijeten glas, kako govori: »Ti so Moji. Oni so pravi ni, oni so vredni. Oni bodo hodili z Menoj v belem.«

OBLJUBA ZMAGOVALCU

Razodetje 3, 5:

»Kdor zmaga, bo tako oble en v bela obla ila. Njegovega imena ne bom izbrisal iz Knjige Življenja, ampak ga bom priznal pred Svojim O etom in pred njegovimi angeli.«

»Kdor zmaga, bo tako oble en v bela obla ila.« To je pravzaprav ponavljanje etrtega verza, v katerem je omenjenih nekaj tistih, ki niso umazali svojih obla il. Pred leti smo imeli izrek, ki je brez dvoma vzet iz tega verza. Glasil se je: »Imejte svoja obla ila ista.« To je pomenilo: »Ne vklju ujte se v dvomljive stvari; drugi bodo vklju eni in mogo e boste tudi vi skušani, da bi se vklju ili, ali bi vas celo nekdo poizkušal vklju iti, toda ostanite isti od teh stvari, zavijte mimo tega. Torej, Bog bo nagradil tiste, ki upoštevajo ta nasvet. Oble eni bodo v belo, kakor je On oble en v belo. Peter, Jakob in Janez so Ga videli na gori Preobrazbe in Njegova obla ila so bila bela kot lu . To no tako bodo oble eni sveti. Njihova obla ila bodo sijala z izredno belino.

Vi veste, da živimo v asu konca. Ravno v tej dobi se bodo cerkve zbrale in tako kot že sedaj upravljajo s svetovno politiko, bodo kmalu upravljale s financami sveta. Takrat, e ne boste pripadali Svetovni organizaciji cerkva, ne boste mogli kupovati ali prodajati. Izgubili boste vse. Tisti, ki ostanejo zvesti Bogu in držijo svoja obla ila ista od onesnaženosti tega »svetovnega sistema« cerkvenih ureditev, bodo fizi no prikrajšani. Soo ili se bodo z veliko skušnjava, da se predajo. Pridigarji se bodo predali z izgovorom, da bodo služili Bogu znotraj okvirja antikristovega sistema zveri. Popustili bodo pred prilizovanjem in laskanjem hierarhije. Ljudje bodo sledili tem lažnim pastirjem naravnost v klanje. Toda na sodbi se bodo vsi skupaj znašli goli. Njim ne bodo dana ta bela obla ila, niti ne bodo hodili z Njim. Ne morete hoditi v umazanih obla ilih sveta, drže i se s rokami hudi a in potem pri akovati, da boste z Bogom. as je, da se prebudite in slišite Božji glas, kako kli e: »Pojdite iz nje (iz organizirane religije), ljudstvo Moje, da ne boste soudeleženi pri njenih grehih, da ne prejmete od njenih nadlog.« Amen, Bog govori. Izogibajte se religij tega sveta, kot se izogibate zla. Prenehajte hoditi s svetom in pobelite svoja obla ila s kesanjem in Jagnjetovo krvjo. Vendar naredite to sedaj, ker bo jutri mogo e že prepozno.

»Kdor zmaga, njegovega imena ne bom izbrisal iz Knjige Življenja.«